

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 788

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 19 noiembrie 2009

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.290 din 8 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, art. 43 alin. 3 și art. 62 din Codul familiei și art. 2 alin. (1) și art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice	2-5		
Decizia nr. 1.298 din 13 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3 alin. (1), (6), (7) și (8), art. 4 alin. (1) și (2) și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrijirii și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate	5-8		
Decizia nr. 1.312 din 13 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat.....	8-10		
Decizia nr. 1.453 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 266—268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	10-12		
			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
		1.348.	Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 963/2002 privind atestarea domeniului public al județului Mehedinți, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Mehedinți.....
			12
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
		1.487.	Ordin al ministrului mediului, interimar, pentru modificarea și completarea anexelor nr. 1—3 la Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1.222/2008 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru organizarea și desfășurarea licitațiilor publice pentru atribuirea contractelor de închiriere a unor bunuri imobile, proprietate publică a statului, aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, a Contractului-cadru de închiriere a bunurilor imobile aflate în proprietatea publică a statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, precum și a Listei cuprinzând bunurile imobile propuse spre închiriere și durata închirierii
			13-23
			REPUBLICĂRI
			Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției
			24-32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.290

din 8 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, art. 43 alin. 3 și art. 62 din Codul familiei și art. 2 alin. (1) și art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, art. 43 alin. 3 și art. 62 din Codul familiei și art. 2 și art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice, excepție ridicată de Ioana Angela Beldeanu în Dosarul nr. 24.704/245/2007 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde apărătorul autorului excepției, Remus Borza, cu împuternicire la dosar, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, partea Cristian Mafta a comunicat concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Apărătorul părții prezente solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând motivele cuprinse în notele scrise depuse la dosarul cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 24.704/245/2007, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, art. 43 alin. 3 și art. 62 din Codul familiei și art. 2 și art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice.** Excepția a fost ridicată de Ioana Angela Beldeanu într-o cauză având ca obiect stabilirea programului de vizitare a minorului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 15 din Legea nr. 272/2004 și art. 43 alin. 3 din Codul familiei contravin dispozițiilor constituționale și a celor din actele internaționale invocate atât timp cât permit părintelui divorțat, căruia nu i s-a încredințat copilul, de a avea relații personale cu acesta, fără a se institui măsuri asiguratorii și garanții cu privire la exercitarea efectivă a acestora, când circumstanțele cazului o cer pentru protecția minorului. Prevederile de lege criticate permit relaționarea necondiționată cu minorul, autoritățile judiciare

invocând în cauză lipsa temeiului legal care să stea la baza dispunerii unor măsuri de protecție a minorului, atunci când circumstanțele cazului dovedesc că interesul acestuia reclamă impunerea de măsuri cărora să se subordoneze modalitatea de relaționare.

Totodată, susține că prevederile art. 62 din Codul familiei, art. 2 alin. (1) și art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 sunt contrare dispozițiilor constituționale și din actele internaționale invocate, întrucât instituie discriminări pe criterii arbitrar și limitări ale dreptului și interesului legitim al minorului la nume, în ipoteza desfacerii căsătoriei prin divorț, și, totodată, discriminează copiii ai căror părinți s-au separat prin divorț, față de copiii ai căror părinți sunt căsătoriți. În acest sens, arată că exercitarea dreptului minorului de a-și schimba numele este condiționată de acordul părintelui căruia nu i-a fost încredințat, după desfacerea căsătoriei prin divorț, această restrângere a exercițiului dreptului fiind nejustificată. Art. 62 din Codul familiei nu cuprinde nicio prevedere referitoare la numele pe care îl va purta minorul după desfacerea căsătoriei prin divorț, dreptul fundamental al minorului la nume, ca expresie a propriei identități, fiind astfel limitat. De asemenea, susține că nereglementarea dreptului minorului de a-și stabili propria identitate prin purtarea numelor reunite ale celor doi părinți, ulterior divorțului acestora, în condițiile refuzului părintelui căruia nu i-a fost încredințat copilul de a-și da acordul prevăzut de art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003, constituie o evidentă încălcare a textelor constituționale și din actele internaționale invocate.

Tribunalul Iași — Secția civilă consideră că prevederile art. 15 din Legea nr. 272/2004 și ale art. 43 alin. 3 din Codul familiei nu conțin prevederi contrare dispozițiilor Constituției, instanțele având posibilitatea ca, în fiecare caz, să stabilească modalități concrete de exercitare a relațiilor personale între părintele divorțat și minor, ținându-se seama, prioritar, de interesul superior al copilului. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia prin Convenția asupra relațiilor personale care privesc copiii, adoptată la Strasbourg la 15 mai 2003, ratificată prin Legea nr. 87/2007, sunt instituite garanții sporite privind ocrotirea interesului copiilor față de cele consacrate de legislația internă, instanța arată că judecătorul național, devenit, după data de 1 ianuarie 2007, judecător comunitar, este obligat să aplice direct dreptul comunitar, dacă constată incompatibilitatea dreptului național cu acesta, în virtutea efectului direct al dreptului comunitar și al supremației acestuia.

În ceea ce privește prevederile art. 62 din Codul familiei, art. 2 și art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003, instanța apreciază că acestea contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16, 21, 22 și 49, atât timp cât limitează dreptul minorului la nume ca expresie a propriei identități, în ipoteza divorțului părinților, și nu recunosc dreptul copilului la schimbarea numelui atunci când circumstanțele speței o impun. Această împrejurare este de natură să determine un anumit statut juridic stabilit prin voința altuia, pe care copilul este ținut să-l accepte în mod pasiv, fără a putea acționa, în limite legale, în sensul modificării lui, ceea ce are semnificația unei negări a dreptului recunoscut de art. 26 din Constituție. Totodată, instanța

opinează că recunoașterea dreptului copilului de a purta numele de familie reunite ale părinților divorțați, respectiv de a adăuga numele părintelui căruia i-a fost încredințat, nu este de natură a încălca drepturile și libertățile cetățenilor, ordinea publică, bunele moravuri, ci este o modalitate de stabilire concretă, efectivă a propriei identități, ce-i asigură copilului evitarea riscului de alienare, de confuzie, numele având un rol esențial în identificarea unei persoane, fiind interzisă orice fel de ingerință în acest sens, potrivit art. 16 din Convenția cu privire la drepturile copilului.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că prevederile art. 15 din Legea nr. 272/2004 și ale art. 43 alin. 3 din Codul familiei nu îngrădesc dreptul părintelui căruia nu i s-a încredințat copilul de a avea legături personale cu acesta. Reține ceea ce a statuat Curtea Constituțională în Decizia nr. 432/2009, respectiv faptul că desfacerea căsătoriei prin divorț și, implicit, separarea părinților duce, evident, la modificarea modului de exercitare a drepturilor și îndatoririlor părintești față de copil. Diferențierile sunt determinate de separarea părinților și de imposibilitatea obiectivă de menținere și după desfacerea căsătoriei a acelorași modalități de exercitare a drepturilor și îndatoririlor părintești. Totodată, apreciază că și critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 62 din Codul familiei și ale art. 2 și art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 este neîntemeiată. Arată că prevederile referitoare la stabilirea numelui copilului, în cazul în care părinții nu au nume de familie comun și nu există învoială între aceștia, precum și schimbarea numelui copilului pe cale administrativă reprezintă opțiuni ale legiuitorului care a avut în vedere interesul superior al copilului. Totodată, arată că orice persoană interesată poate face opoziție la cererea de schimbare a numelui pe cale administrativă, iar dispoziția de respingere a cererii de schimbare a numelui poate fi contestată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004. Reține că autorul excepției critică prevederile legale și pentru faptul că acestea nu prevăd posibilitatea copilului de a purta numele de familie reunite ale părinților divorțați. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului, iar, în temeiul art. 61 alin. (1) din Constituție, Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Prin încheiere, instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, art. 43 alin. 3 și art. 62 din Codul familiei și art. 2 și art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelui persoanelor fizice. Din notele scrise ale autorului rezultă, însă, că obiect al excepției îl constituie

prevederile art. 15 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iunie 2004, ale art. 43 alin. 3 și art. 62 din Codul familiei, republicat în Buletinul Oficial nr. 13 din 18 aprilie 1956, și ale art. 2 alin. (1) și art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelui persoanelor fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 2 februarie 2003.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 15 din Legea nr. 272/2004: „(1) În sensul prezentei legi, relațiile personale se pot realiza prin:

a) întâlniri ale copilului cu părintele ori cu o altă persoană care are, potrivit prezentei legi, dreptul la relații personale cu copilul;

b) vizitarea copilului la domiciliul acestuia;

c) găzduirea copilului pe perioadă determinată de către părintele sau de către altă persoană la care copilul nu locuiește în mod obișnuit;

d) corespondență ori altă formă de comunicare cu copilul;

e) transmiterea de informații copilului cu privire la părintele ori la alte persoane care au, potrivit prezentei legi, dreptul de a menține relații personale cu copilul;

f) transmiterea de informații referitoare la copil, inclusiv fotografii recente, evaluări medicale sau școlare, către părintele sau către alte persoane care au dreptul de a menține relații personale cu copilul.

(2) Transmiterea informațiilor prevăzute la alin. (1) lit. e) și f) se va face cu respectarea interesului superior al copilului, precum și a dispozițiilor speciale vizând confidențialitatea și transmiterea informațiilor cu caracter personal.”;

— Art. 43 alin. 3 din Codul familiei: „Părintele divorțat, căruia nu i s-a încredințat copilul, păstrează dreptul de a avea legături personale cu acesta, precum și de a veghea la creșterea, educarea, învățătura și pregătirea lui profesională.”;

— Art. 62 din Codul familiei: „Copilul din căsătorie ia numele de familie comun al părinților.

Dacă părinții nu au un nume de familie comun, copilul va lua numele de familie al unuia dintre ei ori numele lor reunite. În acest caz, numele copilului se va stabili prin învoiala părinților și se va declara, odată cu nașterea copilului, la serviciul de stare civilă. În lipsa unei asemenea învoiei, autoritatea tutelară de la domiciliul copilului va hotărî, ascultând pe părinți, dacă copilul va purta numele unuia dintre ei sau numele lor reunite.”;

— Art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003: „Numele de familie se dobândește prin efectul filiației și se schimbă de drept prin modificarea intervenită în statutul civil al persoanei fizice, în condițiile prevăzute de lege.”;

— Art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003: „Când cererea de schimbare a numelui minorului este făcută de către unul dintre părinți, este necesar acordul celuilalt părinte, dat în formă autentică. Acordul nu este necesar în cazul în care celălalt părinte este pus sub interdicție ori este declarat judecătorește dispărut sau decăzut din drepturile părintești.”

Autorul excepției consideră că prevederile art. 15 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului și ale art. 43 alin. 3 din Codul familiei contravin atât dispozițiilor constituționale ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, cât și dispozițiilor art. 3 referitoare la protecția și îngrijirea copilului, conform interesului superior al acestuia și art. 9 alin. (3) privind dreptul copilului de a întreține relații personale și contacte directe cu cei doi părinți ai săi, din Convenția cu privire la drepturile copilului, ratificată de România prin Legea nr. 18/1990, și dispozițiilor art. 1 privind scopul Convenției, art. 4 alin. (3) referitoare la relațiile personale între un copil și părinții săi, art. 7 lit. c) relative la soluționarea litigiilor în materia relațiilor personale și art. 10 privind măsuri asigurătorii și garanții ce trebuie luate cu privire la relațiile personale, din Convenția asupra relațiilor personale care privesc

copiii, adoptată la Strasbourg la 15 mai 2003, ratificată prin Legea nr. 87/2007.

De asemenea, susține că prevederile art. 62 din Codul familiei, art. 2 alin. (1) și art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 sunt contrare atât dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, ale art. 22 alin. (1) referitoare la dreptul la viață, la integritatea fizică și psihică, ale art. 26 privind viața intimă, familială și privată, ale art. 49 referitoare la protecția copiilor și a tinerilor, ale art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, cât și dispozițiilor art. 8 privind dreptul efectiv al oricărei persoane de a se adresa instanțelor judiciare competente împotriva actelor care violează drepturi fundamentale recunoscute prin Constituție sau lege și art. 25 alin. (2) referitoare la dreptul oricărei persoane la un nivel de viață corespunzător și dreptul mamei și al copilului la ajutor și ocrotire speciale, din Declarația Universală a Drepturilor Omului, dispozițiilor art. 8 privind dreptul la respectarea vieții private și de familie și art. 14 referitoare la interzicerea discriminării, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dispozițiilor art. 5 privind egalitatea între soți, din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 272/2004 și art. 43 alin. 3 din Codul familiei, Curtea reține următoarele:

Art. 15 face parte din capitolul II — *Drepturile copilului*, secțiunea I — *Drepturi și libertăți civile*, din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, și reglementează o enumerare, fără caracter exhaustiv, a modalităților de realizare a relațiilor personale între copil și părinți, rude, precum și alte persoane față de care copilul a dezvoltat legături de atașament. Potrivit art. 14 alin. (1) din aceeași lege, copilul „are dreptul de a menține relații personale” cu persoanele menționate anterior, alin. (3) al aceluiași articol reglementând faptul că „părinții sau un alt reprezentant legal al copilului nu pot împiedica relațiile personale ale acestuia cu [...] alte persoane alături de care copilul s-a bucurat de viața de familie, decât în cazurile în care instanța decide în acest sens, apreciind că există motive temeinice de natură a primejdiei dezvoltarea fizică, psihică, intelectuală sau morală a copilului.” Curtea constată că, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 272/2004, „prezenta lege reglementează cadrul legal privind respectarea, promovarea și garantarea drepturilor copilului” și se subordonează cu prioritate interesului superior al acestuia. Potrivit art. 2 din lege, principiul interesului superior al copilului este impus inclusiv în legătură cu drepturile și obligațiile ce revin părinților sau altor reprezentanți legali, și prevalează în toate demersurile și deciziile ce privesc copiii, precum și în cauzele soluționate de instanțele judecătorești. Aceste din urmă prevederi sunt expresia dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Convenția cu privire la drepturile copilului, ratificată de România prin Legea nr. 18/1990, potrivit căreia „în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala.”

Având în vedere toate acestea, Curtea nu poate reține motivele de neconstituționalitate invocate de autor, prevederile de lege criticate fiind în acord cu dispozițiile constituționale și cele din actele internaționale invocate. Mai mult, atât Convenția cu privire la drepturile copilului, cât și Convenția asupra relațiilor personale care privesc copiii, au fost ratificate prin Legea nr. 18/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 13 iunie 2001, respectiv prin Legea nr. 87/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 17 aprilie 2007. Potrivit art. 11 alin. (2) din Constituție, „Tratatelor ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern”,

statul român fiind obligat să îndeplinească cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte, aplicându-se cu prioritate reglementările internaționale, dacă există neconcordanțe între actele internaționale privind drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, conform art. 20 alin. (2) din Legea fundamentală. În aceste condiții, instanța de judecată, în soluționarea litigiilor în materie de relații personale care privesc copiii, va face aplicarea directă a dispozițiilor din actele internaționale privind drepturile copilului, în condițiile dispozițiilor constituționale invocate.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 43 alin. (3) din Codul familiei, se reține că acesta reglementează dreptul pe care îl are părintele căruia nu i s-a încredințat copilul de a păstra legături personale cu acesta, precum și de a veghea la creșterea, educarea, învățătura și pregătirea lui profesională. Textul de lege criticat a mai fost supus controlului de constituționalitate, prin Decizia nr. 414 din 10 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 1 mai 2008, Curtea statuând că prevederile de lege criticate sunt constituționale, constatând că aplicarea acestora este subsecventă pronunțării de către instanța de judecată a încetării căsătoriei prin divorț, dreptul părintelui căruia nu i s-a încredințat copilul de a avea legături personale cu acesta fiind recunoscut în considerarea interesului exclusiv al copilului. Desfacerea căsătoriei prin divorț și, implicit, separarea părinților duc, evident, la modificarea modului de exercitare a drepturilor și îndatoririlor părintești față de copil, diferențierile fiind determinate de separarea părinților și de imposibilitatea obiectivă de menținere și după desfacerea căsătoriei a aceluiași modalități de exercitare a drepturilor și îndatoririlor părintești.

Totodată, față de motivele de neconstituționalitate invocate de autor, se reține că instanța de judecată este competentă să stabilească, în funcție de circumstanțele concrete ale fiecărui caz în parte, și făcând aplicarea directă, potrivit art. 11 alin. (1) și (2) și art. 20 alin. (2) din Constituție, a dispozițiilor Convenției asupra relațiilor personale care privesc copiii, ratificată de România, modalitățile concrete de exercitare a relațiilor personale între părintele divorțat și minor, sub rezerva interesului superior al copilului.

II. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 62 din Codul familiei, art. 2 alin. (1) și art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003, Curtea reține următoarele:

Potrivit art. 62 din Codul familiei, copilul din căsătorie ia numele de familie comun al părinților, iar dacă părinții nu au un nume de familie comun, copilul va lua numele de familie al unuia dintre ei ori numele lor reunite. În acest din urmă caz, numele copilului se va stabili prin învoiala părinților, iar în lipsa unei asemenea învoiei, va hotărî, după ce îi va asculta pe părinți, autoritatea tutelară de la domiciliul copilului dacă copilul va purta numele unuia dintre ei sau numele lor reunite. Art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 stabilește că numele de familie se dobândește prin efectul filiației și se schimbă de drept prin modificarea intervenită în statutul civil al persoanei fizice, în condițiile prevăzute de lege.

Autorul excepției susține, printre altele, că art. 62 din Codul familiei nu cuprinde nicio prevedere referitoare la numele pe care îl va purta minorul după desfacerea căsătoriei prin divorț, dreptul fundamental al minorului la nume, ca expresie a propriei identități, fiind astfel limitat.

Se reține însă că, deși starea civilă a părinților se poate schimba prin desfacerea ori desființarea căsătoriei, aceasta nu are niciun efect asupra numelui de familie al copilului, care continuă să poarte numele de familie avut anterior. De altfel, art. 23 alin. (2) din Codul familiei prevede că declararea nulității căsătoriei nu are nicio urmare în privința copiilor. Iar în cazul desfacerii căsătoriei prin divorț, potrivit art. 4 alin. (3) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003, este considerată justificată cererea de schimbare a numelui „când părinții au divorțat, iar copiii încredințați spre creștere și educare unuia dintre părinți,

care a revenit la numele de familie avut anterior căsătoriei, solicită să poarte numele de familie al acestuia.”

Autorul excepției critice și faptul că, potrivit art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003, dacă cererea de schimbare a numelui minorului este făcută de către unul dintre părinți, este necesar acordul celuilalt părinte, dat în formă autentică. Pe cale de excepție, acordul nu este necesar în cazul în care celălalt părinte este pus sub interdicție ori este declarat judecătorește dispărut sau decăzut din drepturile părintești.

Se reține însă că legiuitorul a condiționat dreptul copilului de a-și schimba numele, pe cale administrativă, ulterior desfacerii căsătoriei părinților prin divorț, de existența acordului părintelui căruia nu i-a fost încredințat, doar pe perioada minoratului când copilul nu are discernământ, capacitate de exercițiu și suficientă experiență de viață pentru a aprecia asupra valorificării acestui drept în deplină cunoștință de cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, art. 43 alin. 3 și art. 62 din Codul familiei și art. 2 alin. (1) și art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice, excepție ridicată de Ioana Angela Beldeanu în Dosarul nr. 24.704/245/2007 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.298

din 13 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3 alin. (1), (6), (7) și (8), art. 4 alin. (1) și (2) și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3 alin. (1), (6), (7) și (8), art. 4 alin. (1) și (2) și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și

Totodată, se au în vedere și dispozițiile art. 57 din Constituție potrivit cărora cetățenii au obligația să își exercite drepturile cu bună-credință. Astfel, în situația în care părintele căruia nu i s-a încredințat copilul refuză în mod abuziv să își dea consimțământul pentru schimbarea numelui minorului, se poate formula în instanță o cerere care să suplinească consimțământul acestuia, instanța de judecată urmând să aprecieze în funcție de circumstanțele cauzei și luând în considerare interesul copilului.

În aceste condiții, nu se poate reține contrarietatea textelor de lege criticate față de dispozițiile constituționale și din actele internaționale invocate. Împrejurarea că statul și societatea în ansamblul ei sunt interesate în reglementarea dreptului la nume nu poate conduce la o altă concluzie, de vreme ce, în această materie, prioritar este interesul superior al copilului, fiind necesar ca interesul public să se îmbine cu interesul acestuia din urmă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, art. 43 alin. 3 și art. 62 din Codul familiei și art. 2 alin. (1) și art. 7 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice, excepție ridicată de Ioana Angela Beldeanu în Dosarul nr. 24.704/245/2007 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.298

din 13 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3 alin. (1), (6), (7) și (8), art. 4 alin. (1) și (2) și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3 alin. (1), (6), (7) și (8), art. 4 alin. (1) și (2) și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și

exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Tudor Vladimirescu în Dosarul nr. 972/838/2008 al Judecătoriai Liești.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 972/838/2008, **Judecătoria Liești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3 alin. (1), (6), (7) și (8), art. 4 alin. (1)**

și (2) și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatarea animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate. Excepția a fost ridicată de Consiliul Local al Comunei Tudor Vladimirescu într-o cauză civilă având ca obiect obligația de a face, respectiv pronunțarea unei hotărâri prin care acesta să fie obligat să încheie un contract de vânzare-cumpărare având ca obiect trei grajduri pentru animale atribuite în folosință gratuită în anul 2002, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate încalcă dispozițiile constituționale potrivit cărora proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal, indiferent de titular, precum și principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice, întrucât impun atribuirea în folosință gratuită pe o perioadă de 5 ani și apoi vânzarea construcțiilor zootehnice și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate la un preț echivalent cu 10% din valoarea contabilă a acestora la momentul atribuirii în folosință gratuită, iar nu de la momentul vânzării, prețul fiind inferior față de prețul pieței. Arată că, pe de o parte, se condiționează atribuirea acestor imobile unor persoane juridice ce dovedesc că au capacitate financiară pentru a desfășura activități de creștere a animalelor, iar pe de altă parte, autoritățile publice locale sunt obligate să suporte consecințele financiare ca urmare a atribuirii gratuite, urmată de vânzarea la un preț inferior față de prețul pieței. În susținerea excepției, autorul acesteia invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 871/2007 prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate având ca obiect Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005, apreciind că există identitate între situațiile create prin acest din urmă act normativ și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001, fiind incidente aceleași motive de neconstituționalitate.

Judecătoria Liești nu a comunicat opinia sa cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale. În acest sens face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 415/2003, nr. 181/2003 și nr. 395/2003.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1, art. 3 alin. (1), (6), (7) și (8), art. 4 alin. (1) și (2) și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatarea animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 20 decembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 387/2002, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 469 din 1 iulie 2002. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001 a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din 11 septembrie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 78/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 194 din 26 martie 2003. Totodată, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001 a fost modificată și completată prin Legea nr. 335/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 27 iulie 2004.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 1. — „(1) *Construcțiile zootehnice și fabricile de nutrețuri combinate dezafectate se atribuie în folosință gratuită asociațiilor crescătorilor de animale, cu sau fără personalitate juridică, precum și persoanelor fizice în vârstă de până la 40 de ani sau persoanelor juridice, care formulează cerere scrisă și dovedesc capacitatea tehnică și financiară de a desfășura activități de creștere a animalelor.*

(2) *Criteriile și condițiile de atribuire în folosință gratuită vor fi stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru a realiza producția conform destinației construcțiilor. [...]*”

— Art. 3. — „(1) *Construcțiile zootehnice dezafectate, aflate în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale, vor fi atribuite în folosință gratuită persoanelor prevăzute la art. 2 lit. c) de către consiliile locale. [...]*

(6) *În vederea asigurării necesarului de furaje crescătorii de animale prevăzuți la art. 2 lit. c), cărora le-au fost atribuite construcții zootehnice dezafectate, vor beneficia de drepturile și obligațiile prevăzute în Legea zootehniei nr. 72/2002.*

(7) *În situația în care nu există suficient teren în rezerva unităților administrativ-teritoriale, crescătorii de animale, astfel cum au fost definiți la art. 2 lit. c), cărora le-au fost atribuite construcțiile zootehnice dezafectate, au un drept de preemțiune la concesionarea de teren prin atribuire directă de către Agenția Domeniilor Statului, pentru o perioadă de maximum 5 ani.*

(8) *Suprafața de teren, care poate fi concesionată în condițiile alin. (6) și (7), va fi în limita asigurării necesarului de furaje, stabilit potrivit normelor metodologice, pentru animalele pe care crescătorul se obligă să le crească.”;*

— Art. 4. — „(1) *Atribuirea în folosință gratuită a construcțiilor zootehnice dezafectate, a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate, a terenurilor de sub construcții și a celor din incintă persoanelor prevăzute la art. 2 lit. c) se face în baza unui contract pe care acestea îl încheie cu consiliile locale, cu societatea comercială ce deține în patrimoniul construcțiile zootehnice dezafectate cu avizul Agenției Domeniilor Statului și/sau al Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, după caz, pentru o perioadă de maximum 5 ani, cu obligația de a desfășura activitatea de creștere a animalelor și/sau de producere de nutrețuri combinate.*

(2) *Construcțiile zootehnice și fabricile de nutrețuri combinate dezafectate vor fi atribuite în folosință gratuită persoanelor prevăzute la art. 2 lit. c), integral sau pe active componente. [...]*”

— Art. 7. — „(1) *La expirarea termenului de maximum 5 ani prevăzut în contractul de atribuire în folosință gratuită sau după efectuarea investițiilor prevăzute în contractul de atribuire în folosință gratuită, fabrica de nutrețuri combinate, construcția zootehnică, terenul de sub acestea și incintele aferente pot fi vândute persoanelor prevăzute la art. 2 lit. c), care le-au avut în folosință gratuită, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, la un preț echivalent cu 10% din valoarea contabilă a acestora la momentul atribuirii în folosință gratuită, stabilită potrivit normelor metodologice.*

(2) *În cazul în care crescătorul de animale, astfel cum este definit la art. 2 lit. c), devine proprietar al construcției zootehnice pe care a avut-o în folosință gratuită, acesta are un drept de preemțiune la concesionarea de terenuri agricole administrate de consiliile locale și/sau de Agenția Domeniilor Statului pentru*

terenurile agricole din apropierea construcțiilor zootehnice, dar și din alte zone, stabilite potrivit normelor metodologice.

(3) *În cazul în care beneficiarul, astfel cum este definit la art. 2 lit. c), nu încheie, din cauze neimputabile lui, contractul de vânzare-cumpărare prevăzut la alin. (1), el va fi despăgubit, de către cumpărătorul construcției modernizate, cu valoarea investiției realizate, stabilită prin raport de evaluare, la momentul vânzării, întocmit pe cheltuiala cumpărătorului construcției modernizate.*

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 44 alin. (2) privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată, ale art. 120 alin. (1) care consacră principiul autonomiei locale, ale art. 121 alin. (1) și (2) privind autorități comunale și orășenești, ale art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private, în condițiile legii organice, și ale art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) referitoare la economia României și la obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Asupra dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001 Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 838 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 573 din 29 iulie 2008, prin Decizia nr. 817 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 30 iulie 2008, prin Decizia nr. 816 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 30 iulie 2008, prin Decizia nr. 415 din 11 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 10 februarie 2004, și prin Decizia nr. 181 din 8 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 4 iulie 2003. În deciziile menționate, Curtea a reținut că ordonanța de urgență „*stabilește măsuri pentru atribuirea construcțiilor zootehnice și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate în folosință gratuită a asociațiilor crescătorilor de animale, cu sau fără personalitate juridică, precum și a persoanelor fizice în vârstă de până la 40 de ani sau a persoanelor juridice care formulează cerere scrisă și dovedesc capacitatea tehnică și financiară de a desfășura activități de creștere a animalelor. [...]*

Măsurile instituite prin ordonanța de urgență criticată vizează repunerea în circuitul economic agricol a unor construcții dezafectate, în scopul încurajării dezvoltării creșterii animalelor, cu consecințe pozitive asupra dezvoltării economice a unităților administrativ-teritoriale. În acest mod statul realizează «protejarea intereselor naționale în activitatea economică și crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții», în conformitate cu dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. b) și f) din Constituție».

Referitor la susținerile autorului excepției potrivit cărora dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001 contravin art. 44 alin. (2) și art. 136 alin. (5) din Constituție, întrucât se limitează dreptul de dispoziție al comunității locale asupra construcțiilor zootehnice dezafectate aflate în patrimoniul său, Curtea a constatat următoarele:

Conform art. 7 alin. (1) din ordonanță de urgență, „*La expirarea termenului de maximum 5 ani prevăzut în contractul de atribuire în folosință gratuită sau după efectuarea investițiilor prevăzute în contractul de atribuire în folosință gratuită, fabrica de nutrețuri combinate, construcția zootehnică, terenul de sub acestea și incintele aferente pot fi vândute persoanelor prevăzute la art. 2 lit. c), care le-au avut în folosință gratuită, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, la un preț echivalent cu 10% din valoarea contabilă a acestora la momentul atribuirii în folosință gratuită, stabilită potrivit normelor metodologice*”. Curtea a observat că textul de lege instituie posibilitatea consiliilor locale de a opta, la expirarea termenului prevăzut în contractul de atribuire în folosință gratuită sau după efectuarea investițiilor prevăzute în acest contract, pentru

vânzarea bunurilor aflate în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale către asociațiile de crescători de animale, cu sau fără personalitate juridică, sau către crescătorii de animale, persoane fizice ori juridice. În situația în care titularul dreptului de proprietate, prin reprezentantul său legal, își manifestă intenția de a înstrăina bunurile care fac obiectul ordonanței de urgență, iar persoanele care le-au deținut în folosință gratuită sunt de acord cu cumpărarea lor, transferul dreptului de proprietate se va realiza pentru un preț echivalent cu 10% din valoarea contabilă a acestora la momentul atribuirii în folosință gratuită. Astfel, Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate nu îngrădesc prerogativa dispoziției dreptului de proprietate, înstrăinarea bunurilor fiind subsecventă manifestării neechivoce a intenției titularului dreptului de a le vinde.

În ceea ce privește prețul stabilit de legiuitor, acesta operează strict în considerarea persoanei cumpărătorului, care, în calitatea sa de titular al contractului de atribuire în folosință gratuită (comodat), a fost obligat să respecte clauzele contractuale referitoare la reintegrarea fabricii de nutrețuri combinate sau a construcției zootehnice în circuitul economic productiv. De altfel, cuantumul prețului, alături de folosință gratuită a acestor construcții pe o perioadă de maximum 5 ani, au constituit principalele argumente în atragerea investitorilor în acest domeniu și realizarea scopului declarat al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001, și anume dezvoltarea strategiei naționale în domeniul zootehnic. Or, această strategie a avut ca principal obiectiv diminuarea pagubelor produse prin dezafectarea complexurilor zootehnice și a impus oferirea unor avantaje crescătorilor de animale, persoane fizice sau persoane juridice, cu condiția ca aceștia să utilizeze bunurile date în folosință și, ulterior, cumpărate, exclusiv pentru creșterea de animale și realizarea de producții zootehnice.

Totodată, examinând motivele de neconstituționalitate privind încălcarea principiului autonomiei locale, consacrat de art. 120 alin. (1) și (2) din Constituție, Curtea a constatat în jurisprudența sa că acestea sunt neîntemeiate, întrucât măsura a fost instituită prin ordonanță de urgență, act de nivelul legii. Curtea a mai examinat, în legătură cu alte acte normative (legi și ordonanțe), critici care vizau încălcări ale principiului autonomiei locale prin instituirea unor obligații pentru consiliile locale. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 123 din 25 aprilie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 4 iunie 2001, Curtea a reținut în considerentele sale că „*principiul autonomiei locale nu include și absolvirea autorităților administrației publice locale de la obligația respectării legilor cu caracter general și valabilitate pe întreg teritoriul țării*”. De asemenea, prin Decizia nr. 136 din 3 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 16 octombrie 2001, Curtea a reținut că „*dispozițiile constituționale ale art. 119 și art. 120 alin. (2) se referă la principiul autonomiei locale în cadrul organizării administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, iar nu la existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal*”. Curtea a reținut că însăși Carta europeană a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985, intrată în vigoare la 1 septembrie 1988, ratificată de România prin Legea nr. 199/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 26 noiembrie 1997, face referire, potrivit art. 3 pct. 1, la cadrul legal intern, prin reglementarea conceptului de autonomie locală ca „*dreptul și capacitatea efectivă ale autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, în cadrul legii, în nume propriu și în interesul populației locale, o parte importantă a treburilor publice*”. Pentru aceleași considerente, s-a reținut că actul normativ criticat nu contravine nici dispozițiilor constituționale ale art. 121 privind autoritățile comunale și orășenești.

De asemenea, asupra constituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2001, Curtea a reținut că, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, „*Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege*”. Astfel, aceste prevederi

permit legiuitorului ca, în considerarea unor interese specifice, să instituie reguli care să armonizeze incidența și a altor drepturi fundamentale ale cetățenilor decât cel de proprietate, într-o interpretare sistematică a Constituției, astfel încât ele să nu fie suprimate prin modul de reglementare a dreptului de proprietate. Curtea a reținut că măsurile instituite prin ordonanța de urgență criticată vizează repunerea în circuitul economic agricol a unor construcții dezafectate, deturnate de la destinația lor firească, în scopul încurajării dezvoltării creșterii animalelor și cu consecințe pozitive asupra dezvoltării economice a unităților administrativ-teritoriale. Or, acționând astfel, statul se situează în planul exercitării concrete, prin activitatea normativă, a atribuțiilor sale privind „*protejarea intereselor naționale în*

activitatea economică” și „*crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții*”, în conformitate cu dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. b) și f) din Constituție.

În legătură cu susținerile de neconstituționalitate care vizează necorelarea dintre prevederile de lege criticate și unele prevederi ale Legii administrației publice locale nr. 215/2001, Curtea constată că nici acestea nu pot fi primite. Astfel, în temeiul art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea lui cu dispozițiile sau principiile Constituției pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3 alin. (1), (6), (7) și (8), art. 4 alin. (1) și (2) și art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate, excepție ridicată de Consiliul Local al Comunei Tudor Vladimirescu în Dosarul nr. 972/838/2008 al Judecătorei Liești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.312

din 13 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Societatea Comercială Daewoo Mangalia Heavy Industries — S.A. în dosarele nr. 1.588/254/2008, nr. 1.597/254/2008, nr. 1.496/254/2008, nr. 1.600/254/2008, nr. 1.523/254/2008, nr. 1.524/254/2008, nr. 1.520/254/2008, nr. 1.587/254/2008, nr. 1.512/254/2008, nr. 1.602/254/2008 și nr. 1.591/254/2008 ale Judecătorei Mangalia.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Din oficiu, Curtea pune în dezbatere problema conexării dosarelor nr. 904D/2009, nr. 905D/2009, nr. 906D/2009, nr. 907D/2009, nr. 908D/2009, nr. 991D/2009, nr. 992D/2009, nr. 994D/2009, nr. 995D/2009, nr. 1.039D/2009 și nr. 1.061D/2009, înregistrate pe rolul său, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate este identic.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 905D/2009, nr. 906D/2009, nr. 907D/2009, nr. 908D/2009, nr. 991D/2009, nr. 992D/2009, nr. 994D/2009, nr. 995D/2009, nr. 1.039D/2009 și nr. 1.061D/2009 la Dosarul nr. 904D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a comunicat, în dosarele nr. 904—907D/2009, nr. 991D/2009, nr. 992D/2009, nr. 994D/2009, nr. 995D/2009,

nr. 1.039D/2009 și nr. 1.061D/2009, adrese prin care renunță la excepția de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că instanța de contencios constituțional nu poate să ia act de această renunțare, având în vedere dispozițiile art. 55 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Deliberând, Curtea constată că nu poate să ia act de această renunțare, întrucât excepția de neconstituționalitate este de ordine publică, prin invocarea ei punându-se în discuție abaterea unor reglementări legale de la dispozițiile Legii fundamentale, iar soluția asupra excepției este de interes general. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate nu rămâne la dispoziția părții care a invocat-o și ea nu este susceptibilă de acoperire nici pe calea renunțării exprese la soluționarea ei. De altfel, art. 55 din Legea nr. 47/1992 prevede că „*Curtea Constituțională, legal sesizată, procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la [...] stingerea procesului [...]*”.

Totodată, magistratul-asistent referă și cu privire la întâmpinările pe care Societatea Comercială Șantierul Naval 2 Mai Mangalia — S.A. le-a comunicat în dosarele nr. 904D/2009, nr. 906—908D/2009, nr. 991D/2009, nr. 992D/2009, nr. 995D/2009 și nr. 1.039D/2009 și prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 5 ianuarie, 19 februarie și 2 martie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.588/254/2008, nr. 1.597/254/2008, nr. 1.496/254/2008, nr. 1.600/254/2008, nr. 1.523/254/2008, nr. 1.524/254/2008, nr. 1.520/254/2008, nr. 1.587/254/2008, nr. 1.512/254/2008, nr. 1.602/254/2008 și nr. 1.591/254/2008, **Judecătoria Mangalia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat**, excepție ridicată de Societatea Comercială Daewoo Mangalia Heavy Industries — S.A. în cauze civile ce au ca obiect obligații de a face, respectiv pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că se aplică nelimitat în timp și că ar crea această obligație, chiar dacă activul în cauză constituie aport la capitalul social al unui agent economic cu capital mixt. Susține că Decizia nr. 5/2008, pronunțată de Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, reprezintă un element de noutate de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale în materie. Totodată, arată că prețul de vânzare impus de Legea nr. 85/1992 este inferior prețului pieței.

Judecătoria Mangalia apreciază că este important a se reține faptul că autorul excepției nuanțează motivarea sa, susținând că nu se poate aplica acest temei de drept în situația concretă a spațiilor locative ce fac obiectul a peste 30 de cereri de chemare în judecată, și numai în această măsură consideră că art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 apare ca neconstituțional. Arată că se impun analiza pertinentă și competentă a Curții Constituționale și pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate, având în vedere regimul juridic deosebit al acestor locuințe ca urmare a includerii lor în capitalul social al societății mixte româno-coreene, precum și modificarea lor din camere pentru nefamiliști în garsoniere individuale prin investițiile făcute de Șantierul Naval 2 Mai Mangalia. Totodată, arată că înfrângerea principiului autonomiei de voință și

obligarea prin lege a terților dobânditori cu titlu oneros de a vinde propriilor chiriași, la un preț de protecție socială, locuințele construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, în condițiile în care statul sau societatea rezultată din privatizare a dispus de aceste bunuri într-un moment la care nu erau grevate de obligații către chiriași, constituie o gravă atingere a dreptului de proprietate și nu poate fi apreciată ca necesară într-o societate democratică.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la bogata jurisprudență a Curții Constituționale în materie, respectiv la deciziile nr. 270/2002, nr. 252/2004, nr. 362/2004, nr. 388/2004, nr. 564/2007, nr. 1.024/2007 și nr. 221/2008.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 85/1992 sunt constituționale. În acest sens face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 633/2008 și nr. 716/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Prin încheiere, instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 din Legea nr. 85/1992. Din notele scrise ale autorului excepției rezultă însă că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, potrivit căreia „*Locuințele construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, altele decât locuințele de intervenție, vor fi vândute titularilor contractelor de închiriere, la cererea acestora, cu plata integrală sau în rate a prețului, în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi. [...]*”.

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 136 privind proprietatea. Totodată, consideră că sunt încălcate și dispozițiile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind garantarea proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității prevederilor criticate s-a mai pronunțat, de exemplu, prin deciziile nr. 368 din 20 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 7 aprilie 2008, și nr. 1.024 din 13 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 7 ianuarie 2008, constatând netemeinicia criticilor formulate.

Curtea a statuat, în esență, că prin Legea nr. 85/1992 a fost consacrată o normă de justiție socială, întrucât dă posibilitatea chiriașilor să cumpere locuințele la construirea cărora au contribuit direct sau indirect în vechiul sistem statal-juridic. În

cazul privatizării unităților din ale căror fonduri au fost construite locuințele ce au făcut obiectul vânzării-cumpărării, obligația de vânzare către chiriași, prevăzută de dispozițiile Legii nr. 85/1992, este o obligație *in rem* (locuința construită din fondurile unității economice sau bugetare), iar nu o obligație *in personam*, care ar fi avut în considerare societatea comercială ce a luat naștere pe calea privatizării.

Totodată, Curtea a constatat că textele de lege criticate nu prevăd o expropriere și o naționalizare, de asemenea, nu instituie o confiscare, ci o transmitere în proprietatea deținătorilor de locuințe, foști chiriași ai acestora, a locuințelor și terenurilor aferente acestor locuințe dobândite prin cumpărare de la unitățile economice sau bugetare de stat.

În ceea ce privește critica potrivit căreia textele de lege supuse controlului obligă să se vândă locuințele la un preț inferior valorii de circulație pe piața liberă, Curtea a reținut că acest aspect nu constituie o problemă de constituționalitate, ci

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Societatea Comercială Daewoo Mangalia Heavy Industries — S.A. în dosarele nr. 1.588/254/2008, nr. 1.597/254/2008, nr. 1.496/254/2008, nr. 1.600/254/2008, nr. 1.523/254/2008, nr. 1.524/254/2008, nr. 1.520/254/2008, nr. 1.587/254/2008, nr. 1.512/254/2008, nr. 1.602/254/2008 și nr. 1.591/254/2008 ale Judecătoriei Mangalia.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.453

din 5 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 266—268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 266—268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Spitalul Clinic de Urgență Bagdasar Arseni din București în Dosarul nr. 37.363/3/2008 (număr în format vechi 1.168/2009) al Curții de Apel București —

Prin Decizia civilă nr. 2.775/R din 28 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 37.363/3/2008 (număr în format vechi 1.168/2009), **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 266—268 din Legea nr.53/2003 — Codul muncii. Excepția a fost ridicată de Spitalul Clinic de Urgență Bagdasar Arseni cu ocazia soluționării recursului împotriva Încheierii din data de 4 februarie 2009, pronunțată de Tribunalul București — Secția a VIII-a civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 37.363/3/2008, având ca obiect contestația împotriva unei decizii de revocare din funcție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că art. 266—268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, ale art. 45 privind libertatea economică, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, precum și prevederile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, având în vedere că accesul liber la o activitate economică și libera inițiativă presupun dreptul persoanei de a-și stabili cadrul organizatoric în care să-și desfășoare activitatea, inclusiv abaterile disciplinare și sancțiunile aplicabile în cazul săvârșirii unor astfel de abateri. Consideră că regimul extrem de restrictiv prevăzut pentru încetarea raporturilor de muncă, ca și procedura de luare a măsurilor disciplinare, însoțite de răsturnarea sarcinii probei, lezează libertatea economică și provoacă un dezechilibru în poziția și drepturile părților din litigiu, în favoarea salariatului.

În plus, apreciază că prevederile legale referitoare la sancționarea cu nulitate absolută a neîndeplinirii de către angajatori a unor formalități prealabile aplicării sancțiunii disciplinare afectează grav funcționarea normală a societăților comerciale, încalcă dreptul lor de proprietate și dreptul la o activitate economică și la libera inițiativă, instaurând o dictatură a salariaților, care se știu la adăpost de orice sancțiuni, liberi fiind să nu își îndeplinească sarcinile de serviciu. Totodată, aceste dispoziții de lege încalcă și dreptul la apărare, precum și principiul constituțional al egalității în drepturi, întrucât măsurile dispuse de angajator pot fi anulate pentru motive formale, fără a se cerceta fondul litigiului.

De asemenea, arată că art. 268 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în conformitate cu care lipsa mențiunilor din decizia de sancționare constituie motiv de nulitate absolută a deciziei, este neconstituțional, deoarece contractul de muncă fiind de natură convențională, sancțiunea prevăzută nu poate fi nulitate absolută, ci, eventual, nulitate relativă.

Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la apărare, libertatea economică sau înfăptuirea justiției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 266—268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 266: „*Angajatorul stabilește sancțiunea disciplinară aplicabilă în raport cu gravitatea abaterii disciplinare săvârșite de salariat, avându-se în vedere următoarele:*

- a) *împrejurările în care fapta a fost săvârșită;*
- b) *gradul de vinovăție a salariatului;*
- c) *consecințele abaterii disciplinare;*
- d) *comportarea generală în serviciu a salariatului;*
- e) *eventualele sancțiuni disciplinare suferite anterior de către acesta.”;*

— Art. 267: „(1) *Sub sancțiunea nulității absolute, nicio măsură, cu excepția celei prevăzute la art. 264 alin. (1) lit. a), nu poate fi dispusă mai înainte de efectuarea unei cercetări disciplinare prealabile.*

(2) *În vederea desfășurării cercetării disciplinare prealabile, salariatul va fi convocat în scris de persoana împuternicită de către angajator să realizeze cercetarea, precizându-se obiectul, data, ora și locul întrevederii.*

(3) *Neprezentarea salariatului la convocarea făcută în condițiile prevăzute la alin. (2) fără un motiv obiectiv dă dreptul angajatorului să dispună sancționarea, fără efectuarea cercetării disciplinare prealabile.*

(4) *În cursul cercetării disciplinare prealabile salariatul are dreptul să formuleze și să susțină toate apărările în favoarea sa și să ofere persoanei împuternicite să realizeze cercetarea toate probele și motivațiile pe care le consideră necesare, precum și dreptul să fie asistat, la cererea sa, de către un reprezentant al sindicatului al cărui membru este.”;*

— Art. 268: „(1) *Angajatorul dispune aplicarea sancțiunii disciplinare printr-o decizie emisă în formă scrisă, în termen de 30 de zile calendaristice de la data luării la cunoștință despre săvârșirea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de 6 luni de la data săvârșirii faptei.*

(2) *Sub sancțiunea nulității absolute, în decizie se cuprind în mod obligatoriu:*

- a) *descrierea faptei care constituie abatere disciplinară;*
- b) *precizarea prevederilor din statutul de personal, regulamentul intern sau contractul colectiv de muncă aplicabil, care au fost încălcate de salariat;*
- c) *motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de salariat în timpul cercetării disciplinare prealabile sau motivele pentru care, în condițiile prevăzute la art. 267 alin. (3), nu a fost efectuată cercetarea;*
- d) *temeiul de drept în baza căruia sancțiunea disciplinară se aplică;*
- e) *termenul în care sancțiunea poate fi contestată;*
- f) *instanța competentă la care sancțiunea poate fi contestată.*

(3) *Decizia de sancționare se comunică salariatului în cel mult 5 zile calendaristice de la data emiterii și produce efecte de la data comunicării.*

(4) *Comunicarea se predă personal salariatului, cu semnătură de primire, ori, în caz de refuz al primirii, prin scrisoare recomandată, la domiciliul sau reședința comunicată de acesta.*

(5) *Decizia de sancționare poate fi contestată de salariat la instanțele judecătorești competente în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, ale art. 45 privind libertatea economică, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, precum și a prevederilor art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 266—268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași prevederi

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 266—268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Spitalul Clinic de Urgență Bagdasar Arseni din București în Dosarul nr. 37.363/3/2008 (număr în format vechi 1.168/2009) al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 963/2002
privind atestarea domeniului public al județului Mehedinți,
precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Mehedinți**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La anexa nr. 2 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al municipiului Drobeta-Turnu Severin” la Hotărârea Guvernului nr. 963/2002 privind atestarea domeniului public al județului Mehedinți, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Mehedinți, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 și 678 bis din 12 septembrie 2002, cu modificările și completările

ulterioare, secțiunea I „Bunuri imobile” se modifică după cum urmează:

— la poziția nr. 100, coloana 3 va avea următorul cuprins:
„S — fluviul Dunărea, Societatea Comercială «Landro» — S.A.,
N — calea ferată, E — Societatea Comercială «Severnav» — S.A., V — Platforma Industrială Sud-Vest, S_T — 30.600 mp”.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul administrației și internelor,
interimar,
Vasile Blaga

București, 11 noiembrie 2009.
Nr. 1.348.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI

ORDIN

pentru modificarea și completarea anexelor nr. 1—3 la Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1.222/2008 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru organizarea și desfășurarea licitațiilor publice pentru atribuirea contractelor de închiriere a unor bunuri imobile, proprietate publică a statului, aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, a Contractului-cadru de închiriere a bunurilor imobile aflate în proprietatea publică a statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, precum și a Listei cuprinzând bunurile imobile propuse spre închiriere și durata închirierii

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 118.636/GC din 3 noiembrie 2009, în temeiul art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 57/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului,

ministru mediului, interimar, emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexele nr. 1—3 la Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1.222/2008 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru organizarea și desfășurarea licitațiilor publice pentru atribuirea contractelor de închiriere a unor bunuri imobile, proprietate publică a statului, aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, a Contractului-cadru de închiriere a bunurilor imobile aflate în proprietatea publică a statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, precum și a Listei cuprinzând bunurile imobile propuse spre închiriere și durata închirierii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 867 din 22 decembrie 2008, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. 1, articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Persoanele juridice sau persoanele fizice pot realiza, în interes privat, construcții provizorii, pe terenurile aparținând domeniului public al statului, aflate în administrarea Administrației Naționale «Apele Române», numai cu respectarea prevederilor legale specifice domeniului gospodăririi apelor și al ariilor naturale protejate, respectiv cele privind autorizarea executării lucrărilor de construcții și a reglementărilor privind documentațiile urbanistice aprobate, cu avizul prealabil al Administrației Naționale «Apele Române».

(2) Autoritățile administrației publice locale care propun/au proiecte de dezvoltare ce cuprind obiective de investiții amplasate pe bunurile administrate de Administrația Națională «Apele Române» prevăzute în anexa nr. 3 la ordin au drept de preemțiune la închirierea acestora.”

2. La anexa nr. 1, la articolul 4, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Stabilirea cuantumului chiriei minime, de la care va fi pornită licitația, privind gradul de folosință a bunului imobil se realizează în baza unui calcul fundamentat pe recuperarea costurilor, întocmit de către direcția de ape și aprobat ulterior de conducerea Administrației Naționale «Apele Române».”

3. La anexa nr. 1, articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Caietul de sarcini conține în mod obligatoriu următoarele:

- a) datele de identificare ale titularului dreptului de administrare;
- b) descrierea bunului imobil care face obiectul închirierii, inclusiv situația juridică a acestuia;
- c) condițiile și regimul de exploatare a bunului închiriat;

d) obiectivele de ordin economic și social, după caz, urmărite de titularul dreptului de administrare;

e) criteriul de selecție utilizat;

f) cerințe privind calificarea ofertanților, respectiv:

1. înregistrarea la oficiul registrului comerțului, actul constatator al existenței persoanei juridice sau actul de identitate al persoanei fizice;

2. cifra de afaceri minimă pe anul anterior celui în care se inițiază procedura, în cazul persoanelor juridice;

3. certificatul de atestare fiscală;

4. cazierul fiscal și cazierul judiciar, unde este cazul;

5. precizarea că nu se află în litigiu cu titularul dreptului de administrare sau de folosință gratuită;

g) destinația bunurilor care fac obiectul închirierii;

h) interdicția subînchirierii sau cesionării bunului fără acordul titularului dreptului de administrare sau de folosință gratuită;

i) durata închirierii, care nu va putea depăși 10 ani;

j) posibilitatea prelungirii duratei contractului de închiriere pe bază de act adițional, pentru încă maximum 10 ani;

k) chiria minimă;

l) contractul de locațiune, cu clauzele specifice adaptate în funcție de bunul închiriat;

m) cuantumul garanției de participare;

n) facilități suplimentare;

o) perioada de valabilitate a ofertei;

p) garanția de bună execuție.”

4. La anexa nr. 1, articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Documentația de închiriere se întocmește de către direcția de ape în două exemplare și se înaintează Administrației Naționale «Apele Române» în vederea aprobării acesteia.

(2) Anterior aprobării documentației de închiriere Administrația Națională «Apele Române» o transmite Ministerului Mediului în vederea avizării. Avizul Ministerului Mediului este consultativ.”

5. La anexa nr. 1, articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Termenul de analizare și aprobare a documentației de închiriere este de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia la Administrația Națională «Apele Române» sau, după caz, de la data completării documentației de atribuire.

(2) În situația în care comisia de analiză a documentației de închiriere consideră că este necesară completarea acesteia, va

comunica direcției de ape să transmită datele/actele solicitate, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la comunicare.

(3) Documentația de închiriere aprobată se transmite direcției de ape în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la data aprobării.”

6. La anexa nr. 1, la articolul 11 alineatul (2), litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) modul de obținere a caietului de sarcini;”.

7. La anexa nr. 1, la articolul 14, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Comisia de evaluare este formată din 5 membri, dintre care unul este președintele comisiei. Din comisie fac parte cel puțin 2 salariați ai Administrației Naționale «Apele Române». De asemenea, vor fi desemnați 2 membri supleanți și un secretar. Secretarul nu are drept de vot.

(3) Prin decizie a conducătorului Administrației Naționale «Apele Române» se stabilește remunerarea membrilor comisiei de licitație și ai celei de soluționare a contestațiilor.”

8. La anexa nr. 1, la articolul 20, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Contestațiile vor fi soluționate, în maximum 5 zile lucrătoare, de către o comisie de soluționare a contestațiilor constituită la nivelul fiecărei direcții de ape, compusă din 5 membri, dintre care unul este președintele comisiei. Comisia va avea un secretar care nu are drept de vot și 2 membri supleanți. Membrii, membrii supleanți și secretarul sunt desemnați din rândul altor salariați decât cei care fac parte din comisia de evaluare. Componenta fiecărei comisii se stabilește de către Administrația Națională «Apele Române», la propunerea direcțiilor de ape, prin decizie a conducătorului acesteia, în maximum două zile de la data deschiderii plicurilor exterioare. Din comisie fac parte 2 salariați ai Administrației Naționale «Apele Române», un consilier juridic și o persoană cu funcție de conducere. Președintele comisiei de soluționare a contestațiilor va fi directorul direcției de ape. Prin aceeași decizie se va stabili remunerația membrilor comisiei de soluționare a contestației.

(4) Atribuțiile comisiei de soluționare a contestațiilor sunt:

a) analizează contestația formulată privind admiterea sau respingerea sa;

b) decide cu privire la oportunitatea suspendării procedurii de atribuire a contractelor de închiriere;

c) întocmește procesul-verbal privind soluționarea contestației formulate.”

9. La anexa nr. 1, la articolul 23, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Direcția de ape are obligația înregistrării contractului de închiriere, încheiat pe o durată mai mare de 3 ani, în cartea funciară a imobilului, cu recuperarea sumei de la locator, reprezentând costurile aferente înregistrării.”

10. La anexa nr. 2, articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Locatorul se obligă să asigure locatarului folosința bunului imobil, situat în, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul contract-cadru de închiriere, după constituirea garanției de bună execuție de către locator.”

11. La anexa nr. 2, articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — În cazul neexecutării obligației de plată prevăzute la art. 8, se percep majorări de întârziere de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, calculate până la data plății efective. Se va face prioritar decontarea valorii majorării de întârziere, pentru sumele scadente, indiferent de instrucțiunile de pe ordinul de plată.”

12. La anexa nr. 2, la articolul 12, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) să depună diligențe, la cererea locatarului, pentru obținerea oricăror avize necesare întrebunțării în bune condiții a bunului, conform destinației stabilite prin prezentul contract, locatarul urmând să suporte costurile aferente.”

13. La anexa nr. 2, la articolul 13, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) să primească bunul imobil închiriat, precum și toate accesoriile sale în starea corespunzătoare destinației în vederea căreia a fost închiriat; după primirea în folosință a bunului, pe baza procesului-verbal de predare-primire, locatarul nu mai poate face obiecții asupra stării de fapt a bunului contractat;”.

14. La anexa nr. 2, la articolul 14, litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) să suporte cheltuielile apărute ca urmare a unor efecte neprevăzute inițial asupra bunului care face obiectul prezentului contract (această prevedere se dezvoltă de la caz la caz, în funcție de natura bunului care face obiectul închirierii);”.

15. La anexa nr. 2, la articolul 14, după litera k) se introduc două noi litere, literele k1) și k2), cu următorul cuprins:

„k1) să obțină avizele și autorizațiile necesare desfășurării activităților permise în cadrul bunului închiriat și în vecinătățile acestuia, conform caietului de sarcini și legislației în vigoare, precum și cu respectarea restricțiilor privind regimul ariilor naturale protejate;

k2) să anunțe în scris, cu minimum 60 de zile înainte, intenția de a părăsi locația, în vederea predării bunului imobil către locator, pe bază de proces-verbal încheiat între reprezentanții părților;”.

16. La anexa nr. 2, articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Pentru anul calendaristic în curs garanția de bună execuție este 30% din valoarea pentru anul în curs a contractului și se pune la dispoziția locatorului în termen de 10 zile de la data încheierii contractului de închiriere.”

17. La anexa nr. 2, articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — În cazul în care s-a depășit termenul de plată a chiriei și a contravalorii utilităților cu 60 de zile de la data scadenței sau în cazul nerespectării unei clauze asumate de locator, prezentul contract se consideră reziliat de drept, fără punere în întârziere și îndeplinirea altor formalități.”

18. Anexa nr. 3 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, interimar,

Dan Cărlan,
secretar de stat

LISTA
bunurilor imobile propuse spre închiriere

Nr. crt.	Descrierea sumară a bunului			Durata propusă pentru închiriere	Număr de inventar (potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.705/2006)
	Denumire	Suprafața (ha)	Teritoriu administrativ		
DIRECȚIA APELOR SOMEȘ—TISA					
1	Cuveta acumulării Colibița*	300,00	Bistrița-Năsăud	10 ani	64019
2	Cuveta acumulării Gilău	68,00	Cluj	10 ani	64021
3	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B.H. Someș	2425,64	Cluj	10 ani	101323
4	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B.H. Someș	2398,1	Maramureș	10 ani	101328
5	Cuveta acumulării Strâmtori	113,00	Maramureș	10 ani	64026
6	Nod de presiune Ferneziu		Maramureș	10 ani	113181
7	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B.H. Someș	1431,13	Satu Mare	10 ani	101340
8	Cantonul Cătălina	0,115	Satu Mare	10 ani	64856
9	Cantonul Berindan	0,33	Satu Mare	10 ani	64859
10	Cantonul Iojib	0,1638	Satu Mare	10 ani	64868
11	Cantonul Vetiş	0,53	Satu Mare	10 ani	64875
12	Cuveta acumulării Călinești	351,00	Satu Mare	10 ani	64027
13	Cuveta acumulării Sălățiș	23,00	Sălaj	10 ani	64022
14	Cuveta acumulării Vârșolț	460,60	Sălaj	10 ani	64024
15	Cantonul Jibou	0,3078	Sălaj	10 ani	64852
DIRECȚIA APELOR CRIȘURI					
1	Cuveta acumulare Tauț	240	Arad	10 ani	64227
2	Canton Vârșand	0,14	Arad	10 ani	65227
3	Cuveta acumulării Leșu	151,00	Bihor	10 ani	64205
4	Cuveta lac CET 1	17,00	Bihor	10 ani	64206
5	Cuveta acumulare Petid Carasău	22	Bihor	10 ani	64209
6	Cuveta acumulare Paleu	16,48	Bihor	10 ani	64215
7	Cuveta acumulare Cristur	86	Bihor	10 ani	64217
8	Cuveta acumulare Budureasa	1	Bihor	10 ani	64218
9	Cuveta acumulare Miersig	5	Bihor	10 ani	64219
10	Cuveta acumulare Ucuriș I	1	Bihor	10 ani	64220
11	Cuveta acumulare Ucuriș II	1	Bihor	10 ani	64221
12	Cuveta acumulare Căpâlna	4	Bihor	10 ani	64222
13	Cuveta acumulare Delani I	1	Bihor	10 ani	64223
14	Cuveta acumulare Delani II	1	Bihor	10 ani	64224
15	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B.H. Crișuri	1063,02	Bihor	10 ani	63751
DIRECȚIA APELOR BANAT					
1	Cuveta acumulare Dognecea Mare	6,8	Caraș-Severin	10 ani	101610
2	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B.H. Caraș	956,9	Caraș-Severin	10 ani	63742
3	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B.H. Cerna	58	Caraș-Severin	10 ani	63743
4	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B.H. Nera	684	Caraș-Severin	10 ani	63744
5	Terenuri situate în albiile minore ale B.H. Dunăre aferent D.A. Banat	4029	Caraș-Severin	10 ani	63748
6	Cuveta lac acumulare Tăria	3,40	Caraș-Severin	10 ani	101603

Nr. crt.	Descrierea sumară a bunului			Durata propusă pentru închiriere	Număr de inventar (potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.705/2006)
	Denumire	Suprafața (ha)	Teritoriul administrativ		
7	Cuveta lac acumulare Buhui * și ** și R	9,87	Caraș-Severin	10 ani	101606
8	Cuveta lac acumulare Dognecea Mică	2,30	Caraș-Severin	10 ani	101613
9	Cuveta lac acumulare Oravița Mare* și**	6,20	Caraș-Severin	10 ani	101615
10	Cuveta lac acumulare Oravița Mică	2,87	Caraș-Severin	10 ani	101617
11	Clădire MHC Globu Craiovei	0,01	Caraș-Severin	10 ani	113286
12	Clădire MHC Grădinari	0,01	Caraș-Severin	10 ani	113287
13	Clădire hidrocentrala electrică	0,01	Timiș	10 ani	64908
14	Cuveta lac acumulare Surduc R	357,00	Timiș	10 ani	63795
15	Cuveta lac acumulare Recaș	3,40	Timiș	10 ani	101572
16	Canton Bacova	0,01	Timiș	10 ani	64964
17	Canton Pustiniș 2 Uivar	0,025	Timiș	10 ani	64941
18	Canton 10 Biled	0,01	Timiș	10 ani	64916
19	Canton Sânmihaiu Român în sat	0,04	Timiș	10 ani	64938
20	Canton 3 Partoș	0,02	Timiș	10 ani	64961
21	Canton 16 Șag	0,03	Timiș	10 ani	64934
22	Canton 25 Chevereș	0,02	Timiș	10 ani	64955
23	Canton 15 Pădureni	0,01	Timiș	10 ani	64933
24	Canton 17 Pădureni	0,02	Timiș	10 ani	64947
25	Canton Borna 24	0,02	Timiș	10 ani	64895
26	Clădire sediu sector Deta	0,05	Timiș	10 ani	64973
27	Canton 1 Heitin	0,02	Timiș	10 ani	64890
28	Canton Giarmata Baraj	0,01	Timiș	10 ani	64911
29	Debarcader Bega mal stâng	0,01	Timiș	10 ani	63740
30	Microhidrocentrala Topolovăț	0,01	Timiș	10 ani	113431
31	Cuveta lac acumulare Giarmata	25	Timiș	10 ani	101555
32	Cuveta lac acumulare Murani**; R	95	Timiș	10 ani	101558
33	Cuveta lac acumulare Suștra	6,2	Timiș	10 ani	101570
34	Cuveta lac acumulare Salcia	7,3	Timiș	10 ani	101581
35	Cuveta lac acumulare Topolovăț	16	Timiș	10 ani	101575
36	Cuveta lac acumulare Dumbrăvița	25	Timiș	10 ani	101564
37	Cuveta lac acumulare Ianova	50	Timiș	10 ani	101562
38	Cuveta lac acumulare Lățunaș	8	Timiș	10 ani	101577
39	Cuveta lac acumulare Surduc; R	357	Timiș	10 ani	63795
40	Cuveta lac acumulare Recaș	3,4	Timiș	10 ani	101572
41	Cuveta lac acumulare Satchinez*	25	Timiș	10 ani	101601
42	Clădire MHC Uivar-Sânmartin	0,027	Timiș	10 ani	64908
43	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B.H. Bega	1381,73	Timiș	10 ani	63740
44	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B.H. Timiș	2912	Timiș	10 ani	63741
DIRECȚIA APELOR MUREȘ					
1	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B.H. Mureș	4001	Alba	10 ani	101362
2	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B.H. Mureș	3587,67	Arad	10 ani	101366
3	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B.H. Mureș	67,37	Bistrița-Năsăud	10 ani	101350
4	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B.H. Mureș	3,6	Brașov	10 ani	101346

Nr. crt.	Descrierea sumară a bunului			Durata propusă pentru închiriere	Număr de inventar (potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.705/2006)
	Denumire	Suprafața (ha)	Teritoriu administrativ		
5	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B.H. Mureș	889,76	Cluj	10 ani	101360
6	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B.H. Mureș	1201,19	Harghita	10 ani	63737
7	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B.H. Mureș	3293	Hunedoara	10 ani	101364
8	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B.H. Mureș	3396	Mureș	10 ani	101354
9	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B.H. Mureș	1294,46	Sibiu	10 ani	10135
DIRECȚIA APELOR JIU					
1	Terenuri situate pe malurile sau în cuvetele lacurilor de pe cursurile codificate din B.H. Jiu	360	Dolj, Gorj, Hunedoara, Mehedinți	10 ani	63798
2	Imobil 49—88 Pavilion 1 administrativ parter + etaj	Teren: 6.708 mp Suprafața construită: 419 mp	Dolj	10 ani	101085
3	Imobil 49—08 Pavilion 1 administrativ parter + etaj	Teren: 2.196 mp Suprafața construită: 351 mp	Dolj	10 ani	101091
4	Imobil 49—89 Pavilion 1 administrativ parter + etaj	Teren: 2.012 mp Suprafața construită: 321 mp	Dolj	10 ani	101098
5	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Dunăre aferente județului Dolj * și **	8525,3	Dolj	10 ani	114041
6	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Jiu aferent județului Dolj * și **, R	3945,8	Dolj	10 ani	101374
7	Cuveta lacului Balta Cilieni Băilești R	20	Dolj	10 ani	63823
8	Cuveta lacului Balta Maglavit **	50	Dolj	10 ani	63872
9	Cuveta lacului Balta Golenți **	244	Dolj	10 ani	63873
10	Cuveta lacului Balta Arcerului * și **, R	219	Dolj	10 ani	63875
11	Cuveta lacului Balta Tarova * și **	164	Dolj	10 ani	63879
12	Cuveta lacului Bistreț **	1867	Dolj	10 ani	63895
13	Cuveta lacului Balta Ciuperceni * și **	167,61	Dolj	10 ani	112114
14	Cuveta lacului Balta Lată * și **, R	59,86	Dolj	10 ani	112122
15	Cuveta lacului Balta Cocorul * și **	48,27	Dolj	10 ani	112131
16	Cuveta lacului Balta Coica * și **	35,22	Dolj	10 ani	112133
17	Ostrovul Mare * și **	153,43	Dolj	10 ani	101387
18	Ostrovul Acalia * și **	35,10	Dolj	10 ani	101388
19	Ostrovul Pietriș * și **	57,79	Dolj	10 ani	101390
20	Ostrovul Vana *	102,56	Dolj	10 ani	101392
21	Ostrovul Gitanului *	144.361	Dolj	10 ani	101753
22	Ostrovul Copanița * și **	275,0	Dolj	10 ani	101754
23	Ostrovul Carabulea	22,0	Dolj	10 ani	101755
24	Insula Pichetul Vechi	10,0	Dolj	10 ani	101756
25	Ostrovul Bocu Mare și Bocu Mic	23,54	Dolj	10 ani	101757

Nr. crt.	Descrierea sumară a bunului			Durata propusă pentru închiriere	Număr de inventar (potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.705/2006)
	Denumire	Suprafața (ha)	Teritoriul administrativ		
26	Ostrovul Bora	57,16	Dolj	10 ani	101758
27	Ostrovul Păpădia * și **	251,12	Dolj	10 ani	101759
28	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Jiu aferente județului Gorj * și R	3394,4	Gorj	10 ani	101372
29	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Jiu aferente județului Hunedoara * și **;R	285	Hunedoara	10 ani	63738
30	Insula Șimian	2,00	Mehedinți	10 ani	101763
31	Cuveta lacului Balta Gornovița *	1,00	Mehedinți	10 ani	116973
32	Insula Golu	4	Mehedinți	10 ani	101766
33	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Dunăre * și **; R	996,27	Mehedinți	10 ani	101375
34	Brațul Dunărea Mică **	435,46	Mehedinți	10 ani	101760
35	Ostrovul Gârla Mare **	89,41	Mehedinți	10 ani	101761
36	Ostrovul Chichinețelor	32,84	Mehedinți	10 ani	101762
37	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Dunăre aferente județului Mehedinți—D.A. Jiu * și **; R	2867,8	Mehedinți	10 ani	63764
DIRECȚIA APELOR OLT					
1	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Olt	188,9	Argeș	10 ani	101286
2	Canton Târlung	0,25	Brașov	10 ani	65346
3	Canton Bod	0,79	Brașov	10 ani	65347
4	Canton Dâmbu Morii	0,67	Brașov	10 ani	65349
5	Canton Dopca	0,08	Brașov	10 ani	65354
6	Acumularea nepermanentă Valea Cetății	3,5	Brașov	10 ani	64297
7	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Olt	2925,34	Brașov	10 ani	101302
8	Cuveta lacului Săcele *	135,00	Brașov	10 ani	64294
9	Cuveta lacului Dopca	13,00	Brașov	10 ani	64295
10	Canton Covasna	0,14	Covasna	10 ani	65343
11	Canton Chichiș	0,45	Covasna	10 ani	65344
12	Canton Târgu Secuiesc	0,47	Covasna	10 ani	65345
13	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Olt	1215	Covasna	10 ani	101314
14	Regularizări Tăieri de coturi	65	Covasna	10 ani	64803
15	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Olt	224,04	Dolj	10 ani	101270
16	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Olt	38,7	Gorj	10 ani	101288
17	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Olt	581,62	Harghita	10 ani	101316
18	Canton Frumoasa	0,52	Harghita	10 ani	65335
19	Cuveta lacului Mesteacăn	9,25	Harghita	10 ani	64292
20	Cuveta lacului Frumoasa**	62,70	Harghita	10 ani	64293
21	Cuvetă acumulare Șuta	9,00	Harghita	10 ani	64291
22	Cuveta lacului Caracal	50,00	Olt	10 ani	64300
23	Cuveta lacului Drăghiceni	35,00	Olt	10 ani	64301
24	Bazinul hidrografic Dunăre aferent D.A. Olt	2887,23	Olt	10 ani	101540
25	Cuvetele lacurilor din B.H. Olt — lacuri de acumulare și bălți naturale	5700	Olt	10 ani	63735

Nr. crt.	Descrierea sumară a bunului			Durata propusă pentru închiriere	Număr de inventar (potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.705/2006)
	Denumire	Suprafața (ha)	Teritoriu administrativ		
26	Cuveta lacului Gura Râului * și **	36,00	Sibiu	10 ani	64321
27	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Olt	2056,42	Sibiu	10 ani	101292
28	Canton Gura Râului	0,57	Sibiu	10 ani	65356
29	Canton Avrig	0,56	Sibiu	10 ani	65359
30	Canton Islaz	0,16	Teleorman	10 ani	65013
31	Canton Moldoveni	0,13	Teleorman	10 ani	65010
32	Canton Lunca	0,08	Teleorman	10 ani	65011
33	Canton Lita	0,08	Teleorman	10 ani	65014
34	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Olt	570,4	Teleorman	10 ani	101185
35	Canton Olănești-Băi	0,4	Vâlcea	10 ani	65385
36	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Olt	11895,65	Vâlcea	10 ani	101275
DIRECȚIA APELOR ARGEȘ—VEDEA					
1	Baraj priză apă și stație pompare Câmpulung, R. Târgului		Argeș	10 ani	64578
2	Acumularea Vâlcele **	445,39	Argeș	10 ani	64077
3	Cuvetă acumulare Pecineagu, r. Dâmbovița *	183,4	Argeș	10 ani	64076
4	Cuvetă acumulare Râușor, R. Târgului	180,6	Argeș	10 ani	64078
5	Cuvetă acumulare Golești și stație pompe, r. Argeș **	758	Argeș	10 ani	121668
6	Cuvetă acumulare Mihăilești, r. Argeș	1030	Argeș	10 ani	149927
7	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Vedea	800	Argeș	10 ani	63763
8	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Argeș	5350	Argeș	10 ani	106222
9	Cuveta lacului Budeasa **	440,61	Argeș	10 ani	64080
10	Cuveta lacului Bascov **	199,30	Argeș	10 ani	64079
11	Cuveta lacului Mărăcineni	64,00	Argeș	10 ani	64081
12	Cuveta lacului Prundu **	150,70	Argeș	10 ani	64082
13	Stație hidrologică Mogoșoaia, r. Colentina	3,8	București	10 ani	64576
14	Cuvetă acumulare Plumbuita, r. Colentina	55	București	10 ani	64090
15	Insula lac Fundeni, r. Colentina	3,16	București	10 ani	102141
16	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Argeș	590	București	10 ani	106230
17	Insula Plumbuita	1,94	București	10 ani	102136
18	Cuveta lacului Fundeni	88,00	București	10 ani	64091
19	Cuveta lacului Pantelimon I	93,00	București	10 ani	116570
20	Cuveta lacului Lacul Morii	241,50	București	10 ani	64108
21	Insula Lacul Morii	4,25	București	10 ani	112841
22	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Argeș	2500	Călărași	10 ani	106232
23	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Dunăre — aferent DAAV **	960	Călărași	10 ani	106218
24	Cuvetă acumulare Văcărești	216,50	Dâmbovița	10 ani	64085
25	Cuvetă acumulare Bunget 1, r. Ilfov	74	Dâmbovița	10 ani	64102
26	Cuvetă acumulare Bunget 2, r. Ilfov	91	Dâmbovița	10 ani	64103
27	Cuvetă acumulare Brătești, r. Ilfov	97	Dâmbovița	10 ani	64104
28	Cuvetă acumulare Adunați, r. Ilfov	96,9	Dâmbovița	10 ani	64105

Nr. crt.	Descrierea sumară a bunului			Durata propusă pentru închiriere	Număr de inventar (potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.705/2006)
	Denumire	Suprafața (ha)	Teritoriul administrativ		
29	Cuvetă acumulare Ilfoveni, r. Ilfov	96	Dâmbovița	10 ani	64106
30	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Ialomița — aferenți DAAV	360	Dâmbovița	10 ani	63761
31	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Argeș	4400	Dâmbovița	10 ani	106223
32	Cuveta lacului Zăvoiul Orbului **	356,49	Dâmbovița	10 ani	64084
33	Cuveta lacului Văcărești	216,50	Dâmbovița	10 ani	64085
34	Canton Cocani	0,10	Dâmbovița	10 ani	65006
35	Cuvetă acumulare Grădinari, r. Ilfovăț	301,3	Giurgiu	10 ani	64110
36	Cuvetă acumulare Făcău, r. Ilfovăț	83,1	Giurgiu	10 ani	64111
37	Cuvetă acumulare Oncești 1, r. Oncești	12,9	Giurgiu	10 ani	64113
38	Cuvetă acumulare Oncești 2, r. Oncești	14,9	Giurgiu	10 ani	64114
39	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Dunăre — aferent DAAV **	4180	Giurgiu	10 ani	106214
40	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Argeș	5080	Giurgiu	10 ani	106226
41	Cuveta lacului Oncești 3	18,90	Giurgiu	10 ani	64115
42	Cuvetă acumulare Buftea, r. Colentina	188	Ilfov	10 ani	64088
43	Cuvetă acumulare Buciumeni, r. Colentina	40	Ilfov	10 ani	64089
44	Cuvetă acumulare Căldărușani, r. Cociovaliștea **	290	Ilfov	10 ani	64096
45	Cuvetă acumulare Tunari 2, r. Pasărea	28,3	Ilfov	10 ani	64100
46	Canton Tânganu și drum de acces	0,138	Ilfov	10 ani	65025
47	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Argeș	2020	Ilfov	10 ani	106228
48	Cuveta lacului Chitila	35,00	Ilfov	10 ani	64092
49	Canton Buftea	0,46	Ilfov	10 ani	65005
50	Cuveta acumulării Snagov R	592,00	Ilfov	10 ani	64094
51	Canton exploatare Bilciurești	0,48	Ilfov	10 ani	64087
52	Canton Snagov și drum acces canton	1,08	Ilfov	10 ani	65003
53	Canton Căldărușani și drum acces canton	0,13	Ilfov	10 ani	65004
54	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Mostiștea — aferenți DAAV	130	Ilfov	10 ani	63762
55	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Ialomița — aferenți DAAV	1530	Ilfov	10 ani	106182
56	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Vedea	1050	Olt	10 ani	106170
57	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Argeș	1180	Teleorman	10 ani	106234
58	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Vedea	3770	Teleorman	10 ani	106167
59	Canton Roșorii de Vede	0,25	Teleorman	10 ani	65009
60	Terenuri situate în albia minoră a râurilor din B. H. Dunăre — aferent DAAV * și **	8906	Teleorman	10 ani	63765
61	Insula Belina — Bazin Hidrografic Dunăre — aferent DAAV	278,78	Teleorman	10 ani	106257
62	Bratul Pavel — Bazin Hidrografic Dunăre	45	Teleorman	10 ani	106258
DIRECȚIA APELOR BUZĂU—IALOMIȚA					
1	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Siret, subbazinul Buzău	42,2	Brașov	10 ani	101419

Nr. crt.	Descrierea sumară a bunului			Durata propusă pentru închiriere	Număr de inventar (potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.705/2006)
	Denumire	Suprafața (ha)	Teritoriul administrativ		
2	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Dunăre — aferent DAIB	6051,97	Brăila	10 ani	63747
3	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Dunăre — râul Călmățui — aferent DAIB	6051,97 237,9	Brăila	10 ani	63747
4	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Siret, subbazinul Buzău	7723,19	Brăila	10 ani	63745
5	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Dunăre — râul Călmățui — aferent DAIB	135,7	Buzău	10 ani	101449
6	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Siret, subbazinul Buzău	5829,68	Buzău	10 ani	101425
7	Canton Pătârlagele *	0,26	Buzău	10 ani	65051
8	Canton Smeenii *	0,11	Buzău	10 ani	65053
9	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Ialomița — aferent DAIB	277,9	Buzău	10 ani	63746
10	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Dunăre — aferent DAIB	6403,83	Călărași	10 ani	101462
11	Canton Budești	0,39	Călărași	10 ani	65040
12	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Siret, subbazinul Buzău	106,4	Covasna	10 ani	101421
13	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Ialomița — aferent DAIB	2211,37	Dâmbovița	10 ani	101426
14	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Dunăre — aferent DAIB	4628	Ialomița	10 ani	63799
15	Cuveta lacului Valea Plopi+derivație V Plopi—Cotorca—pod+derivație Cotorca—Sărata	5,5	Ialomița	10 ani	64130
16	Cuveta lacului Sarațuica	0,256	Ialomița	10 ani	64131
17	Canton exploatare Sarațuica	0,1788	Ialomița	10 ani	65045
18	Canton Strachina	0,048	Ialomița	10 ani	65047
19	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Ialomița — aferent DAIB	1793,7	Ialomița	10 ani	101434
20	Canton exploatare Urziceni—Valea Plopi	0,25	Ialomița	10 ani	65046
21	Cuveta lacului Strachina **	2,94	Ialomița	10 ani	64129
22	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Ialomița — aferent DAIB	6076,96	Prahova	10 ani	101435
DIRECȚIA APELOR SIRET					
1	Bazin Hidrografic r. Siret și afluenți	2157	Bacău	10 ani	101404
2	Cuveta lacului Bacău II	1,00	Bacău	10 ani	64194
3	Cuveta lacului Poiana Uzului **	2,00	Bacău	10 ani	64193
4	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Siret, subbazinul Buzău	167,21	Buzău	10 ani	101417
5	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Siret, subbazinul Buzău	26,5	Covasna	10 ani	101414
6	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Siret, subbazinul Buzău	159,84	Harghita	10 ani	101411
7	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Siret, subbazinul Buzău	3191,35	Iași	10 ani	101395
8	Regularizare DA Siret	0,87	Neamț	10 ani	64674
9	Bazin Hidrografic r. Siret cu toți afluenții de ordinul I-VI	3618	Neamț	10 ani	101394
10	Cuveta lacului Dragomirna	85,00	Suceava	10 ani	64200
11	Cuveta lacului Mihoveni	28,5	Suceava	10 ani	64201
12	Cuvetă lac acumulare Rogojești	844	Suceava	10 ani	64199

Nr. crt.	Descrierea sumară a bunului			Durata propusă pentru închiriere	Număr de inventar (potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.705/2006)
	Denumire	Suprafața (ha)	Teritoriul administrativ		
13	3 acumulări pr. Ardeluța	1,8	Suceava	10 ani	64309
14	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Siret, subbazinul Buzău	5056	Suceava	10 ani	63739
15	Terenuri situate în albiile minore ale cursurilor de apă din B.H. Siret, subbazinul Buzău	7647,75	Vrancea	10 ani	101407
16	Canal Siret — Bărăgan	50	Vrancea	10 ani	63928
DIRECȚIA APELOR PRUT					
1	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B. H. Prut	3588	Botoșani	10 ani	63749
2	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B. H. Siret	282	Botoșani	10 ani	101499
3	Stația meteo Răuseni	0,0082	Botoșani	10 ani	65265
4	Canton Ștefănești	0,0378	Botoșani	10 ani	65258
5	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B. H. Siret	1666	Galați	10 ani	101511
6	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B. H. Prut	966	Galați	10 ani	101481
7	Canton Ghidiceni	0,0165	Galați	10 ani	65275
8	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B. H. Siret	1239	Iași	10 ani	63750
9	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B. H. Prut	3424	Iași	10 ani	101475
10	Cuveta acumulării Aroneanu	64,2	Iași	10 ani	64259
11	Cuveta acumulării Cîrc III	7,0	Iași	10 ani	64260
12	Cuveta acumulării Ciurbești	137,0	Iași	10 ani	64258
13	Cuveta acumulării Ezăreni	47,8	Iași	10 ani	64257
14	Cuveta acumulării Rediu	14,6	Iași	10 ani	64267
15	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B. H. Prut	1606	Vaslui	10 ani	101477
16	Terenuri situate în albiile minore ale râurilor din B. H. Siret	2734	Vaslui	10 ani	101500
DIRECȚIA APELOR DOBROGEA — LITORAL					
1	Fluviul Dunărea; ostroave și insule	2445,45	Brăila	10 ani	63756
2	Cuveta lacului Misalia *și**	70,00	Brăila	10 ani	63768
3	Cuveta lacului Fundu Mare *și**	70,00	Brăila	10 ani	63794
4	Cuveta lacului Vulpașu	107,62	Brăila	10 ani	63800
5	Cuveta lacului Privalul Cotineasa *și**	6,72	Brăila	10 ani	63801
6	Cuveta lacului Balta Begu *și**	100,00	Brăila	10 ani	63884
7	Cuveta lacului Melinte *și**	35,00	Brăila	10 ani	63885
8	Cuveta lacului Sbenghiozul *și**	75,00	Brăila	10 ani	63886
9	Cuveta lacului Curcubeu *și**	784,22	Brăila	10 ani	63887
10	Cuveta lacului Privalul Baicului *și**	12,10	Brăila	10 ani	63914
11	Cuveta lacului Privalul Prințului *și**	1,69	Brăila	10 ani	63915
12	Cuveta lacului Privalul Băjan *și**	11,53	Brăila	10 ani	63916
13	Cuveta lacului Privalul Chirchinețu *și**	2,21	Brăila	10 ani	63917
14	Cuveta lacului Lupul *și**	75,00	Brăila	10 ani	63923
15	Cuveta lacului Iezerul Tăbăcari *și**	40,00	Brăila	10 ani	63924
16	Cuveta lacului Iezerul Zainea *și**	30,00	Brăila	10 ani	63925
17	Cuveta lacului Cucova de Jos *și**	75,00	Brăila	10 ani	63926
18	Cuveta lacului Chiciul Popii *și**	65,00	Brăila	10 ani	63927
19	Cuveta lacului Dobrele *și**	210,23	Brăila	10 ani	63929
20	Cuveta lacului Iezerul Gâasca *și**	202,86	Brăila	10 ani	63930
21	Cuveta lacului Bălăiele *și**	133,31	Brăila	10 ani	63931
22	Cuveta lacului Privalul Vântoia *și**	6,67	Brăila	10 ani	63940
23	Cuveta lacului Cojoacele Mari *și**	27,28	Brăila	10 ani	63944

Nr. crt.	Descrierea sumară a bunului			Durata propusă pentru închiriere	Număr de inventar (potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.705/2006)
	Denumire	Suprafața (ha)	Teritoriul administrativ		
24	Cuveta lacului Cojoacele Mici *și**	26,79	Brăila	10 ani	63945
25	Cuveta lacului Privalul Japa *și**	3,54	Brăila	10 ani	63946
26	Cuveta lacului Balta Cacaina *și**	24,17	Brăila	10 ani	63947
27	Cuveta lacului Tașaul **	2335,00	Constanța	10 ani	63932
28	Cuveta lacului Siutghiol **	1900,00	Constanța	10 ani	63933
29	Cuveta lacului Hagieni **	98,00	Constanța	10 ani	63919
30	Cuveta lacului Ceamurlia **	190,00	Constanța	10 ani	63921
31	Cuveta lacului Iezerul Viile	70,00	Constanța	10 ani	63900
32	Canton nr. 3 Poarta Albă	0,25	Constanța	10 ani	65072
33	Cuveta lacului Tăbăcărie **	99	Constanța	10 ani	63934
34	Cuveta lacului Mangalia	261	Constanța	10 ani	63938
35	Cuveta lacului Balta Mangalia	90	Constanța	10 ani	63920
36	Cuveta lacului Techirghiol (lac dulce+lac sărat) **	1226,98	Constanța	10 ani	63935
37	Fluviul Dunărea; ostroave și insule	1816,68	Constanța	10 ani	63755
38	Fluviul Dunărea—Braț Măcin Braț Măcin; ostroave și insule * și **	932	Constanța	10 ani	63759
39	Fluviul Dunărea—Braț Rău	436,48	Constanța	10 ani	63758
40	Cursuri de apă de ordin I-VI din B.H. Litoral * și **; R	543,71	Constanța și Tulcea	10 ani	63752
41	Cursuri de apă din B.H. Dunărea aferente DA Dobrogea * și **	554,55	Constanța și Tulcea	10 ani	63753
42	Canton nr. 5 Nisipari	0,15	Constanța	10 ani	65073
43	Canton nr. 2 Cocoșu-Poiana	0,14	Constanța	10 ani	65075
44	Canton nr. 14 Ștefan cel Mare	0,24	Constanța	10 ani	65076
45	Canton Sf. Gheorghe	0,095	Constanța	10 ani	65065
46	Canton Grindu	0,152	Constanța	10 ani	65079
47	Platforma Crișan	11	Constanța	10 ani	64999
48	Platforma Gorgova	3	Constanța	10 ani	65024
49	Canton km 37	0,09	Tulcea	10 ani	65068
50	Canton km 30	0,15	Tulcea	10 ani	65069
51	Diguri de apărare B.H. Dunărea (parțial — st. pompare)		Tulcea	10 ani	65007
52	Fluviul Dunărea (Dunărea maritimă) * și **; R	1097,47	Tulcea	10 ani	63760

LEGENDĂ:

* Bunul propus spre închiriere se află într-un sit de importanță comunitară și/sau în vecinătatea acestuia.

** Bunul propus spre închiriere se află într-o arie de protecție specială avifaunistică și/sau în vecinătatea acestuia.

R — bunul propus spre închiriere se află într-o arie naturală protejată la nivel național.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției*)

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Adopția este operațiunea juridică prin care se creează legătura de filiație între adoptator și adoptat, precum și legături de rudenie între adoptat și rudele adoptatorului.

Art. 2. — Următoarele principii trebuie respectate în mod obligatoriu în cursul procedurii adopției:

- a) principiul interesului superior al copilului;
- b) principiul creșterii și educării copilului într-un mediu familial;
- c) principiul continuității în educarea copilului, ținându-se seama de originea sa etnică, culturală și lingvistică;
- d) principiul informării copilului și luării în considerare a opiniei acestuia în raport cu vârsta și gradul său de maturitate;
- e) principiul celerității în îndeplinirea oricăror acte referitoare la procedura adopției;
- f) principiul garantării confidențialității în ceea ce privește datele de identificare ale adoptatorului sau, după caz, ale familiei adoptatoare, precum și în ceea ce privește identitatea părinților firești.

Art. 3. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) *adoptat* — persoana care a fost sau urmează să fie adoptată în condițiile prezentei legi;
- b) *adoptator* — persoana care a adoptat sau dorește să adopte, în condițiile prezentei legi;
- c) *adopție internă* — adopția în care atât adoptatorul sau familia adoptatoare, cât și adoptatul au domiciliul în România;
- d) *adopție internațională* — adopția care, în condițiile prezentei legi, nu este adopție internă;
- e) *atestat* — documentul întocmit în condițiile prezentei legi, care face dovada capacității de a adopta rezultate din îndeplinirea garanțiilor morale și condițiilor materiale necesare dezvoltării depline și armonioase a personalității copilului;
- f) *Convenția de la Haga* — Convenția asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale, încheiată la Haga la 29 mai 1993 și ratificată de România prin Legea nr. 84/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 21 octombrie 1994, cu modificările ulterioare;
- g) *copil* — persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani sau nu a dobândit capacitate deplină de exercițiu, în condițiile legii;
- h) *direcția* — direcția generală de asistență socială și protecția copilului, instituție publică, cu personalitate juridică, înființată în subordinea consiliilor județene, respectiv consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, în condițiile legii;
- i) *familie adoptatoare* — soțul și soția care au adoptat sau doresc să adopte, în condițiile prezentei legi;
- j) *familie* — părinții și copiii aflați în întreținerea acestora;
- k) *familie extinsă* — părinții, copilul și rudele firești ale acestuia, până la gradul IV inclusiv;
- l) *familie substitutivă* — persoanele, altele decât cele care aparțin familiei extinse, care, în condițiile legii, asigură creșterea și îngrijirea copilului;

m) *Oficiu***) — organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, înființat prin reorganizarea Comitetului Român pentru Adopții, cu atribuții de supraveghere și coordonare a activităților referitoare la adopție;

n) *părinte firesc* — persoana față de care copilul are stabilită filiația firească, în condițiile legii;

o) *planul individualizat de protecție* — documentul prin care se realizează planificarea serviciilor, prestațiilor și măsurilor de protecție specială a copilului, pe baza evaluării psihosociale a acestuia și a familiei sale, în vederea integrării copilului care a fost separat de familia sa, într-un mediu familial stabil permanent, în cel mai scurt timp posibil;

p) *stat primitor* — statul în care domiciliază adoptatorul sau familia adoptatoare în cazul adopției internaționale și în care se deplasează adoptatul în urma încuviințării adopției.

Art. 4. — Pe tot parcursul procedurii de adopție direcția în a cărei rază teritorială domiciliază copilul este obligată să ofere copilului informații și explicații clare și complete, potrivit vârstei și gradului său de maturitate, referitoare la etapele și durata procesului de adopție, la efectele acesteia, precum și la adoptator sau familia adoptatoare și rudele acestora.

CAPITOLUL II

Condițiile de fond ale adopției

Art. 5. — (1) Adopția se încheie numai dacă aceasta este în interesul superior al copilului.

(2) Copilul poate fi adoptat până la împlinirea vârstei majoratului civil.

(3) Persoana majoră poate fi adoptată numai dacă adoptatorul sau familia adoptatoare a crescut-o în timpul minorității sale.

Art. 6. — (1) În cadrul procedurii de adopție se iau măsurile necesare pentru ca frații să fie încredințați împreună.

(2) Încredințarea separată a fraților în vederea adopției, precum și adopția acestora de către persoane sau familii diferite se pot face numai dacă acest lucru este în interesul lor superior.

Art. 7. — (1) Copilul, respectiv majorul avut în vedere la art. 5 alin. (3), nu poate fi adoptat de mai mulți adoptatori nici simultan, nici succesiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), poate fi încuviințată, după caz, adopția simultană sau adopții succesive, atunci când adoptatorii sunt soț și soție.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), poate fi încuviințată o nouă adopție atunci când:

- a) adoptatorul sau soții adoptatori au decedat; în acest caz, adopția anterioară se consideră desfăcută pe data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești de încuviințare a noii adopții;
- b) adopția anterioară a încetat din orice alt motiv.

Art. 8. — (1) Adopția între frați este interzisă.

(2) Adopția a doi soți sau foști soți de către același adoptator sau familie adoptatoare, precum și adopția între soți sau foști soți sunt interzise.

(3) Persoanele cu boli psihice și handicap mintal nu pot adopta.

*) Republicată în temeiul dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 639 din 5 septembrie 2008, aprobată cu completări prin Legea nr. 49/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 26 martie 2009, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iunie 2004.

A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 369/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 27 martie 2008.

**) A se vedea Legea nr. 274/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Român pentru Adopții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 9. — (1) Pot adopta numai persoanele care au capacitate deplină de exercițiu și care sunt cu cel puțin 18 ani mai în vârstă decât cel pe care doresc să îl adopte.

(2) Pentru motive temeinice, instanța judecătorească poate încuviința adopția chiar dacă diferența de vârstă dintre adoptat și adoptatori este mai mică de 18 ani, dar în nicio situație mai puțin de 15 ani.

Art. 10. — (1) Adoptatorul sau familia adoptatoare trebuie să îndeplinească garanțiile morale și condițiile materiale necesare dezvoltării depline și armonioase a personalității copilului.

(2) Îndeplinirea garanțiilor și condițiilor prevăzute la alin. (1) se atestă de către autoritățile competente, potrivit prevederilor prezentei legi.

Art. 11. — (1) Persoanele care trebuie să consimtă la adopție sunt următoarele:

a) părinții firești sau, după caz, tutorele copilului ai cărui părinți firești sunt decedați, necunoscuți, declarați morți sau dispăruți ori puși sub interdicție, în condițiile legii;

b) copilul care a împlinit vârsta de 10 ani;

c) adoptatorul sau, după caz, familia adoptatoare.

(2) Nu este valabil consimțământul dat în considerarea promisiunii sau efectuării unei contraprestații, indiferent de natura acesteia, fie ea anterioară sau ulterioară.

Art. 12. — (1) Consimțământul la adopție trebuie să fie dat de către părinții firești ai copilului. În cazul adopției copilului și de către soțul adoptatorului, consimțământul trebuie exprimat de către soțul care este deja părinte adoptator al copilului.

(2) Părintele sau părinții decăzuți din drepturile părintești sau cărora li s-a aplicat pedeapsa interzicerii drepturilor părintești păstrează dreptul de a consimți la adopția copilului. Consimțământul reprezentantului legal este obligatoriu.

(3) Dacă unul dintre părinții firești este decedat, necunoscut, declarat, în condițiile legii, mort sau dispărut, pus sub interdicție, precum și dacă se află, din orice împrejurare, în imposibilitate de a-și manifesta voința, consimțământul celuilalt părinte este îndestulător.

(4) Consimțământul părinților firești ai copilului nu este necesar dacă ambii se găsesc în oricare dintre situațiile prevăzute la alin. (3), precum și în cazul adopției prevăzute la art. 5 alin. (3).

Art. 13. — În mod excepțional, instanța judecătorească poate trece peste refuzul părinților firești sau, după caz, al tutorelui de a consimți la adopția copilului, dacă se dovedește, prin orice mijloc de probă, că aceștia refuză în mod abuziv să-și dea consimțământul la adopție și instanța apreciază că adopția este în interesul superior al copilului, ținând seama și de opinia acestuia dată în condițiile art. 11 alin. (1) lit. b), cu motivarea expresă a hotărârii în această privință.

Art. 14. — Părinții firești ai copilului sau, după caz, tutorele acestuia trebuie să consimtă la adopție în mod liber, necondiționat, și numai după ce au fost informați în mod corespunzător asupra consecințelor adopției, în special asupra încetării legăturilor de rudenie ale copilului. Direcția în a cărei rază teritorială locuiesc părinții firești sau, după caz, tutorele este obligată să asigure consilierea și informarea acestora înaintea exprimării de către aceștia a consimțământului la adopție și să întocmească un raport în acest sens.

Art. 15. — (1) Consimțământul părinților firești sau, după caz, al tutorelui se dă în fața instanței judecătorești odată cu soluționarea cererii de deschidere a procedurii adopției.

(2) În cazul adopției copilului de către soțul părintelui său, consimțământul părintelui firesc se dă în fața instanței judecătorești odată cu soluționarea cererii de încuviințare a adopției.

(3) Odată cu solicitarea consimțământului prevăzut la alin. (1) și (2), instanța solicită direcției raportul de consiliere și

informare care confirmă îndeplinirea obligației prevăzute la art. 14.

Art. 16. — (1) Consimțământul la adopție al părinților firești ai copilului sau, după caz, al tutorelui poate fi dat numai după trecerea unui termen de 60 de zile de la data nașterii copilului înscrisă în certificatul de naștere.

(2) Părintele firesc sau, după caz, tutorele poate revoca consimțământul în termen de 30 de zile de la data exprimării lui în condițiile legii.

Art. 17. — (1) Consimțământul la adopție al copilului care a împlinit vârsta de 10 ani se dă în fața instanței judecătorești, în faza încuviințării adopției.

(2) Adopția nu va putea fi încuviințată fără consimțământul copilului care a împlinit vârsta de 10 ani.

(3) Anterior exprimării consimțământului, direcția în a cărei rază teritorială domiciliază copilul care a împlinit vârsta de 10 ani îl va sfătui și informa pe acesta, ținând seama de vârsta și de maturitatea sa, în special asupra consecințelor adopției și ale consimțământului său la adopție, și va întocmi un raport în acest sens.

Art. 18. — (1) Consimțământul adoptatorului sau familiei adoptatoare se dă în fața instanței judecătorești odată cu soluționarea cererii de încuviințare a adopției.

(2) Dacă persoana care dorește să adopte este căsătorită, este necesar și consimțământul soțului său, cu excepția cazurilor în care acesta este în imposibilitate de a-și manifesta voința. Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL III

Procedura adopției interne

SECȚIUNEA 1

Atestarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare

Art. 19. — (1) Evaluarea garanțiilor morale și a condițiilor materiale ale adoptatorului sau familiei adoptatoare se face, pe baza solicitării lor, de către direcția de la domiciliul acestora și trebuie să aibă în vedere:

a) personalitatea, starea sănătății și situația economică a adoptatorului sau familiei adoptatoare, viața familială, condițiile de locuit, aptitudinea de educare a unui copil;

b) motivele pentru care adoptatorul sau familia adoptatoare dorește să adopte;

c) motivele pentru care, în cazul în care numai unul dintre cei doi soți solicită să adopte un copil, celălalt soț nu se asociază la cerere;

d) impedimente de orice natură relevante pentru capacitatea de a adopta.

(2) Pe baza rezultatelor evaluării prevăzute la alin. (1), direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul adoptatorului sau familiei adoptatoare decide, în termen de 60 de zile de la data depunerii cererii de evaluare de către adoptator sau familia adoptatoare, dacă acesta sau aceștia sunt sau nu apti să adopte. În cazul unui rezultat favorabil al evaluării, direcția va elibera atestatul de persoană sau familie aptă să adopte.

(3) Atestatul eliberat de direcția în a cărei rază teritorială domiciliază adoptatorul sau familia adoptatoare este valabil pentru o perioadă de un an. Valabilitatea acestui atestat poate fi prelungită anual, cu condiția respectării aceluiași condiții prevăzute la alin. (1) și în urma unei solicitări de reînnoire din partea adoptatorului sau familiei adoptatoare.

(4) În cazul unui rezultat nefavorabil al evaluării, adoptatorul sau familia adoptatoare are dreptul să solicite direcției, în termen de 30 de zile de la comunicarea rezultatului, reevaluarea.

(5) Rezultatul nefavorabil al reevaluării poate fi atacat, în termen de 15 zile de la data comunicării, la instanța competentă în materia adopției de la domiciliul adoptatorului.

Art. 20. — Obținerea atestatului nu este necesară în următoarele cazuri:

- a) pentru adopția prevăzută la art. 5 alin. (3);
- b) pentru adopția copilului de către soțul părintelui firească sau adoptiv.

Art. 21. — Pe parcursul procesului de evaluare, direcția în a cărei rază teritorială domiciliază adoptatorul sau familia adoptatoare este obligată să asigure acestora serviciile de pregătire/consiliere necesare pentru a-și asuma în cunoștință de cauză și în mod corespunzător rolul de părinte.

SECȚIUNEA a 2-a

Deschiderea procedurii adopției interne

Art. 22. — (1) Pe baza planului individualizat de protecție, astfel cum este acesta reglementat de Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului efectuează demersuri pentru reintegrarea copilului în familie sau, după caz, pentru plasamentul copilului în familia extinsă sau substitutivă.

(2) Planul individualizat de protecție poate avea ca finalitate adopția internă dacă demersurile pentru reintegrarea copilului în familie sau în familia lărgită au eșuat.

(3) Direcția în a cărei rază teritorială domiciliază copilul va sesiza, în termen de 30 de zile de la finalizarea demersurilor prevăzute la alin. (2), instanța judecătorească de la domiciliul copilului, pentru a se încuviința deschiderea procedurii adopției interne.

(4) Judecarea cererilor referitoare la deschiderea procedurii adopției interne a copilului se face cu citarea părinților firești ai copilului sau, după caz, a tutorelui și a direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului.

Art. 23. — (1) Încuviințarea deschiderii procedurii adopției interne se face numai dacă:

- a) planul individualizat de protecție stabilește necesitatea adopției interne;
- b) părinții copilului sau, după caz, tutorele își exprimă consimțământul la adopție, în condițiile prezentei legi; dispozițiile art. 12 alin. (2), (3) sau (4) ori ale art. 13 se aplică în mod corespunzător.

(2) Direcția face dovada efectuării corespunzătoare a demersurilor prevăzute la art. 22 alin. (1) și (2). În situația copilului pentru care s-a instituit tutela, încuviințarea deschiderii procedurii adopției interne se face la solicitarea direcției în a cărei rază teritorială domiciliază copilul, numai dacă instanța constată îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1) lit. b) și apreciază că deschiderea procedurii adopției interne este în interesul superior al copilului.

(3) În cazul admiterii cererii de deschidere a procedurii adopției interne, în dispozitivul hotărârii judecătorești se va face mențiune despre constatarea existenței consimțământului ambilor părinți, al unui singur părinte, al tutorelui sau, după caz, despre suplینirea consimțământului în condițiile art. 13 și se va încuviința deschiderea procedurii adopției interne.

(4) Hotărârea judecătorească irevocabilă prin care instanța admite cererea direcției produce următoarele efecte:

a) drepturile și obligațiile părintești ale părinților firești sau, după caz, cele exercitate de persoane fizice sau juridice se suspendă;

b) drepturile și obligațiile părintești sunt exercitate de către consiliul județean sau, după caz, consiliul local al sectorului municipiului București în a cărui rază teritorială domiciliază copilul.

(5) Prin excepție, efectele hotărârii judecătorești prevăzute la alin. (4) încetează de drept dacă, în termen de un an de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, direcția nu a identificat o persoană sau familie corespunzătoare pentru copil și nu a inițiat

procedurile prevăzute de prezenta lege în vederea realizării unei adopții interne.

(6) În situația prevăzută la alin. (5), direcția este obligată să revizuiască planul individualizat de protecție a copilului și să solicite instanței judecătorești, în funcție de finalitatea acestuia, următoarele:

a) menținerea, modificarea sau încetarea măsurii de protecție a copilului;

b) încuviințarea unei noi proceduri de deschidere a adopției.

Art. 24. — (1) Dacă, ulterior rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești de deschidere a procedurii adopției, dispăre cauza care, potrivit art. 12 alin. (3), a făcut imposibilă exprimarea de către unul dintre părinți a consimțământului la adopție, împotriva hotărârii se poate face cerere de revizuire.

(2) Cererea de revizuire se poate introduce până la data pronunțării hotărârii de încuviințare a adopției de oricare dintre părinții firești ai copilului sau de către direcția care a solicitat deschiderea procedurii adopției interne.

(3) Cererea de revizuire se soluționează în camera de consiliu, cu citarea părinților firești, a direcției care a solicitat deschiderea procedurii adopției interne și, dacă este cazul, a direcției în a cărei rază administrativ-teritorială se află domiciliul adoptatorului sau al familiei adoptatoare. Participarea procurorului este obligatorie.

Art. 25. — (1) Cererea de revizuire suspendă soluționarea cererii de încredințare a copilului în vederea adopției sau, după caz, de încuviințare a adopției, dacă vreuna dintre acestea se află pe rolul instanței judecătorești.

(2) Direcția care a solicitat deschiderea procedurii adopției interne are obligația de a informa de îndată instanța prevăzută la alin. (1) despre depunerea cererii de revizuire.

(3) Măsura de protecție a copilului sau, după caz, încredințarea în vederea adopției se prelungește de drept pe perioada soluționării revizuirii. Dispozițiile art. 37 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(4) Dacă instanța judecătorească dispune revocarea măsurii încredințării, va hotărî, la propunerea direcției generale în a cărei rază administrativ-teritorială se află domiciliul copilului, o măsură provizorie de protecție a copilului, până la soluționarea revizuirii.

Art. 26. — (1) În cazul în care încuviințează cererea de revizuire, instanța va solicita consimțământul părintelui care nu și l-a dat anterior, numai după depunerea de către direcția în a cărei rază teritorială locuiește acesta a unui raport de consiliere și informare în conformitate cu prevederile art. 14.

(2) Efectuarea unei noi anchete sociale care să vizeze situația actuală a părinților firești, precum și potențialul de reintegrare a copilului în familia biologică/extinsă este obligatorie. Efectuarea anchetei sociale și întocmirea raportului sunt de competența direcției în a cărei rază administrativ-teritorială locuiește părintele firească.

(3) Dispozițiile art. 13 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Art. 27. — În cazul în care, după suspendarea prevăzută de art. 25, părintele care s-a aflat în imposibilitatea de a-și exprima consimțământul se opune adopției și nu sunt motive pentru aplicarea art. 13, cererea de încredințare a copilului în vederea adopției sau, după caz, de încuviințare a adopției se repune pe rol la solicitarea direcției în a cărei rază administrativ-teritorială se află domiciliul copilului și se respinge.

Art. 28. — Direcția care a solicitat deschiderea procedurii adopției interne are obligația de a formula de îndată cerere de revizuire sau, după caz, de a solicita suspendarea oricărei proceduri judiciare, precum și a oricărui alt demers privind adopția, dacă ia cunoștință, până la data pronunțării hotărârii de încuviințare a adopției, despre încetarea cauzei care a determinat imposibilitatea părintelui de a-și exprima voința cu privire la adopție.

Art. 29. — Dispozițiile prezentei secțiuni nu sunt aplicabile în cazul adopțiilor prevăzute la art. 5 alin. (3) și art. 20 lit. b).

SECȚIUNEA a 3-a

Încredințarea în vederea adopției

Art. 30. — (1) Adopția nu poate fi încuviințată de către instanța judecătorească decât după ce copilul a fost încredințat pentru o perioadă de 90 de zile persoanei sau familiei care dorește să-l adopte, astfel încât instanța să poată aprecia, în mod rațional, asupra relațiilor de familie care s-ar stabili dacă adopția ar fi încuviințată.

(2) Capacitatea de adaptare, fizică și psihică, a copilului la noul mediu familial va fi analizată în raport cu condițiile de natură socioprofesională, economică, culturală, de limbă, religie și cu orice alte asemenea elemente caracteristice locului în care trăiește copilul în perioada încredințării și care ar putea avea relevanță în aprecierea evoluției ulterioare a acestuia în cazul încuviințării adopției.

Art. 31. — (1) În termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care s-a încuviințat deschiderea procedurii adopției interne, direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului efectuează demersurile necesare identificării celui mai potrivit adoptator sau celei mai potrivite familii adoptatoare pentru copil.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1), direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului analizează cu prioritate posibilitatea încredințării copilului în vederea adopției cu prioritate unei rude din familia extinsă, cu excepția cazului prevăzut la art. 8 alin. (1), asistentului maternal profesionist la care se află copilul ori unei alte persoane sau familii la care copilul se află în plasament.

(3) Dacă nu există solicitări din partea persoanelor sau familiilor prevăzute la alin. (2), direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului efectuează demersuri în vederea identificării pe raza sa administrativ-teritorială a unei persoane sau familii atestate și aflate în evidența Oficiului.

(4) Dacă, după expirarea termenului prevăzut la alin. (1), direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului nu a identificat o persoană sau o familie adoptatoare dintre persoanele prevăzute la alin. (2) și (3), solicită Oficiului ca în termen de 5 zile să îi transmită lista centralizată la nivel național a persoanelor sau familiilor adoptatoare atestate și înscrise în Registrul național pentru adopții.

(5) Alegerea adoptatorului sau a familiei adoptatoare potrivite pentru copil se face în termen de 60 de zile de la primirea listei centralizate, de către direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului, ținând cont de interesul superior al acestuia, de informațiile cuprinse în atestatul adoptatorului și, respectiv, de evoluția situației copilului până la acea dată.

(6) Selectarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare se notifică, în termen de 3 zile, direcției de la domiciliul acestora.

Art. 32. — (1) În urma procesului de selecție, direcția de la domiciliul copilului verifică și constată compatibilitatea acestuia cu adoptatorul sau cu familia adoptatoare.

(2) Determinarea compatibilității se realizează luându-se în considerare nevoile copilului, dorințele și opiniile exprimate de acesta, acordându-le importanța cuvenită. Interesul superior al copilului trebuie luat în considerare cu prioritate.

(3) În situația în care, în urma efectuării verificării prevăzute la alin. (1) și (2), direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului constată compatibilitatea acestuia cu persoana sau familia adoptatoare selectată, sesizează de îndată instanța judecătorească pentru încredințarea copilului în vederea adopției.

Art. 33. — (1) Judecarea cererilor de încredințare a copilului în vederea adopției interne se face cu citarea direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului, a direcției în a cărei

rază teritorială domiciliază adoptatorul sau familia adoptatoare și a persoanei ori familiei adoptatoare.

(2) Încredințarea în vederea adopției se dispune de către instanța judecătorească de la domiciliul copilului pentru o perioadă de 90 de zile.

Art. 34. — (1) Încredințarea în vederea adopției nu este necesară în următoarele cazuri:

a) pentru adopția prevăzută la art. 5 alin. (3);

b) pentru adopția prevăzută la art. 20 lit. b);

c) pentru adopția copilului pentru care a fost deschisă procedura adopției interne și acesta a fost plasat la adoptator sau la familia adoptatoare, iar măsura plasamentului durează de cel puțin 90 de zile;

d) pentru adopția copilului de către tutorele său, dacă au trecut cel puțin 90 de zile de la data instituirii tutelei.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) persoana sau familia care dorește să adopte va putea solicita în mod direct instanței judecătorești încuviințarea adopției, în condițiile prezentei legi.

Art. 35. — (1) Pe durata încredințării copilului în vederea adopției, domiciliul acestuia se află la persoana sau familia căreia i-a fost încredințat. Efectuarea actelor obișnuite necesare exercitării drepturilor și îndeplinirii obligațiilor părintești, cu excepția celor care conduc la încheierea unui act juridic, se realizează de către persoana sau familia căreia acesta i-a fost încredințat.

(2) Dreptul de a reprezenta copilul în actele juridice sau, după caz, de a încuviința actele pe care acesta le încheie, precum și dreptul de a administra bunurile copilului se exercită de către consiliul județean sau local al sectorului municipiului București în a cărui rază teritorială domiciliază persoana sau familia căreia i-a fost încredințat copilul în vederea adopției. Dreptul de administrare poate fi delegat, în mod excepțional, către persoana sau familia căreia i s-a încredințat copilul pentru efectuarea unor acte speciale, în interesul copilului, care vor fi expres menționate în cuprinsul documentului prin care se acordă delegarea.

Art. 36. — (1) În perioada încredințării copilului în vederea adopției, direcția de la domiciliul adoptatorului sau familiei adoptatoare urmărește evoluția copilului și a relațiilor dintre acesta și persoana sau familia căreia i-a fost încredințat, întocmind în acest sens rapoarte bilanare.

(2) La sfârșitul perioadei de încredințare în vederea adopției, direcția întocmește un raport final referitor la evoluția relațiilor dintre copil și adoptatori, pe care îl comunică instanței competente în vederea soluționării cererii de încuviințare a adopției.

(3) Întocmirea și comunicarea raportului prevăzut la alin. (2) sunt obligatorii și în cazul adopției copilului aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 34 alin. (1) lit. c) și d).

(4) Cererea de încuviințare a adopției adresată instanței judecătorești prelungește de drept perioada de încredințare până la soluționarea cererii prin hotărâre judecătorească irevocabilă.

Art. 37. — (1) Dacă pe durata perioadei de încredințare în vederea adopției direcția în a cărei rază teritorială domiciliază adoptatorul sau familia adoptatoare constată neadaptarea copilului cu persoana sau familia adoptatoare ori existența oricăror alte motive de natură să împiedice finalizarea procedurii de adopție, sesizează de îndată instanța judecătorească, în vederea revocării sau, după caz, prelungirii măsurii încredințării.

(2) Dispozițiile privind procedura de judecată a cererilor referitoare la încredințare se aplică în mod corespunzător și în cazul cererilor prevăzute la alin. (1). Hotărârea prin care instanța de fond dispune revocarea sau prelungirea încredințării este executorie de drept.

Art. 38. — Dacă, în situația prevăzută la art. 37 alin. (1), instanța judecătorească dispune revocarea măsurii încredințării, direcția este obligată să reia procedura prevăzută la art. 31 și 32.

SECȚIUNEA a 4-a

Încuviințarea adopției

Art. 39. — Încuviințarea adopției este de competența instanțelor judecătorești.

Art. 40. — (1) Cererea de încuviințare a adopției poate fi introdusă direct de către adoptator sau familia adoptatoare în situația adopției prevăzute la art. 5 alin. (3) și art. 20 lit. b), în toate celelalte cazuri cererea de încuviințare a adopției putând fi introdusă fie de către adoptator sau familia adoptatoare, fie de către direcția de la domiciliul acestora, la sfârșitul perioadei de încredințare în vederea adopției sau, după caz, la împlinirea termenelor prevăzute pentru adopția copilului aflat în una dintre situațiile indicate la art. 34 alin. (1) lit. c) și d).

(2) Cererea de încuviințare a adopției este însoțită de următoarele acte:

- a) certificatul de naștere al copilului, în copie legalizată;
- b) certificatul medical privind starea de sănătate a copilului, eliberat de către unități publice nominalizate de către direcția de sănătate publică;
- c) atestatul valabil al adoptatorului sau familiei adoptatoare;
- d) hotărârea judecătorească irevocabilă de încredințare în vederea adopției;
- e) certificatele de naștere ale adoptatorului sau ale soțului și soției din familia adoptatoare, în copie legalizată;
- f) certificatul de căsătorie al adoptatorului sau al soților din familia adoptatoare, în copie legalizată;
- g) cazierul judiciar al adoptatorului sau, după caz, al fiecărui membru al familiei adoptatoare;
- h) certificatul medical privind starea de sănătate a adoptatorului, eliberat de medicul de familie pe lista căruia este înscris;
- i) hotărârea judecătorească irevocabilă de deschidere a procedurii adopției interne a copilului.

Art. 41. — (1) Judecarea cererilor de încuviințare a adopției se face cu citarea direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului, a direcției în a cărei rază teritorială domiciliază adoptatorul sau familia adoptatoare și a persoanei ori familiei adoptatoare.

(2) Judecarea cererilor de încuviințare a adopției prevăzute la art. 5 alin. (3) se face cu citarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare și a adoptatului, iar judecarea cererilor de încuviințare a adopției prevăzute la art. 20 lit. b) se face cu citarea adoptatorului și a părinților firești ai adoptatului.

(3) Direcția în a cărei rază teritorială domiciliază persoana sau familia adoptatoare va avea obligația de a depune rapoartele finale prevăzute la art. 36 alin. (2) sau, după caz, art. 36 alin. (3), până cel mai târziu cu 5 zile înaintea termenului la care a fost citată pentru judecarea cauzei, precum și, după caz, de a da instanței judecătorești orice relații necesare pentru soluționarea cererii de încuviințare a adopției.

Art. 42. — (1) Instanța poate solicita din nou consimțământul la adopție al părinților firești, dacă există indicii că după data la care consimțământul a devenit irevocabil au intervenit elemente noi, de natură să determine revenirea asupra consimțământului inițial. Direcția care a solicitat deschiderea procedurii adopției interne are obligația să aducă la cunoștința instanței, prin intermediul direcției în a cărei rază administrativ-teritorială se află domiciliul adoptatorului/familiei adoptatoare, dacă este cazul, existența oricăror elemente noi cu privire la situația părintelui firesc ori a familiei extinse, care ar putea determina modificarea finalității planului individualizat de protecție.

(2) Chemarea părinților firești în fața instanței competente să încuviințeze adopția se face prin invitație adresată acestora, în

camera de consiliu, fără a se indica date cu privire la dosar sau alte date care ar permite, în orice fel, divulgarea identității sau a altor informații cu privire la persoana ori familia adoptatoare.

(3) Instanța poate invita la aceeași dată direcția competentă potrivit art. 22 alin. (3) și direcția competentă potrivit art. 40 alin. (1).

(4) În cazul în care părinții se prezintă personal în fața instanței și își exprimă refuzul de a mai consimți la adopție, instanța suspendă soluționarea cererii de încuviințare a adopției. Declarația părinților firești împreună cu încheierea de suspendare se comunică direcției competente potrivit art. 22 alin. (3), care va formula cerere de revizuire a hotărârii de deschidere a procedurii adopției. Dispozițiile art. 24 și 25 se aplică în mod corespunzător.

Art. 43. — (1) Instanța judecătorească va admite cererea de încuviințare a adopției numai dacă, pe baza probelor administrate, și-a format convingerea că adopția este în interesul superior al copilului.

(2) În termen de 5 zile de la rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătorești prin care s-a încuviințat adopția, direcția care a participat la judecarea cererii de încuviințare a adopției va înștiința în scris părinții firești despre aceasta.

Art. 44. — (1) Direcția de la domiciliul copilului va urmări și va întocmi rapoarte trimestriale cu privire la evoluția copilului și a relațiilor dintre acesta și părinții săi adoptivi pe o perioadă de cel puțin 2 ani după încuviințarea adopției.

(2) Direcția de la domiciliul copilului are obligația să asigure părinților adoptivi servicii postadopție.

CAPITOLUL IV

Procedura adopției internaționale

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 45. — Adopția internațională a copilului care are domiciliul în România poate fi încuviințată numai în situația în care adoptatorul sau unul dintre soții din familia adoptatoare care domiciliază în străinătate este rudă până la gradul al III-lea inclusiv cu copilul pentru care a fost încuviințată deschiderea procedurii adopției interne.

Art. 46. — (1) Cererea de încuviințare a adopției se transmite instanței judecătorești de către Oficiu.

(2) Instanța judecătorească se va pronunța, în condițiile prezentei legi, numai după analizarea raportului direcției referitor la existența altor solicitări similare din partea rudelor copilului până la gradul IV, cu domiciliul în România.

Art. 47. — Adopția internațională are efectele prevăzute la art. 56—59 și presupune deplasarea copilului pe teritoriul statului primitor, în urma încuviințării adopției de către instanța judecătorească română.

Art. 48. — Adopția internațională, în cazul în care adoptatul are domiciliul în străinătate, iar adoptatorul sau familia adoptatoare are domiciliul în România, este supusă dispozițiilor art. 30—33 din Legea nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat.

SECȚIUNEA a 2-a

Atestarea adoptatorului sau familiei adoptatoare din statul de primire

Art. 49. — (1) Cererile persoanelor sau familiilor care au domiciliul pe teritoriul altui stat, parte a Convenției de la Haga, și care doresc să adopte un copil din România sunt transmise Oficiului prin intermediul autorității centrale competente din statul respectiv sau al organizațiilor sale acreditate.

(2) În cazul statelor care nu sunt părți la Convenția de la Haga, cererile prevăzute la alin. (1) se transmit Oficiului prin

intermediul autorității desemnate cu atribuții în domeniul adopției internaționale sau prin intermediul organizațiilor acreditate în acest sens în statul de primire.

(3) Organizațiile acreditate prevăzute la alin. (1) și (2) trebuie să fie autorizate și de Oficiu, în conformitate cu metodologia aprobată prin hotărâre a Guvernului*).

Art. 50. — Cererea adoptatorului sau familiei adoptatoare este luată în evidență de Oficiu numai dacă autoritatea centrală competentă din statul primitor sau organizațiile sale acreditate și autorizate în condițiile legii atestă că:

a) adoptatorul sau familia adoptatoare îndeplinește condițiile de eligibilitate pentru adopție și este apt să adopte în conformitate cu legislația aplicabilă în statul primitor;

b) adoptatorul sau familia adoptatoare a beneficiat de consilierea necesară în vederea adopției în statul primitor;

c) este asigurată urmărirea evoluției copilului după adopție pe o perioadă de cel puțin 2 ani;

d) sunt asigurate servicii postadopție pentru copil și familie în statul primitor.

Art. 51. — (1) Cererile transmise Oficiului trebuie însoțite de următoarele documente:

a) un raport întocmit de autoritățile competente din statul primitor, cuprinzând informații cu privire la identitatea persoanelor care doresc să adopte, capacitatea și aptitudinea lor de a adopta, situația lor personală, familială, materială și medicală, mediul social, motivele care îi determină să adopte un copil din România, precum și cu privire la copiii pe care ar putea să-i primească spre adopție; concluziile raportului vor fi susținute prin documentele eliberate de autoritățile competente din statul primitor;

b) certificatele de naștere și căsătorie și actele de identitate ale persoanelor care doresc să adopte, în copie legalizată și însoțite de traducerea lor legalizată în limba română;

c) cazierul judiciar ale persoanelor care doresc să adopte;

d) raport medical întocmit separat pentru fiecare adoptator;

e) actul din care să rezulte că există garanția că adoptatul are posibilitatea să intre și să locuiască permanent în statul primitor.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. a), c), d) și e) vor fi prezentate în original și însoțite de traducerea legalizată în limba română.

SECȚIUNEA a 3-a

Încuviințarea adopției internaționale de către instanță

Art. 52. — (1) Cererea de încuviințare a adopției, însoțită de documentele prevăzute la art. 49—51, se înaintează de către Oficiu instanței judecătorești.

(2) Judecarea cererilor de încuviințare a adopției internaționale se face cu citarea direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului, al persoanei sau familiei adoptatoare, precum și a Oficiului.

(3) Prevederile cap. VII se aplică în mod corespunzător.

(4) Oficiul are obligația de a se asigura că adoptatul va beneficia în țara străină de garanțiile și normele echivalente acelor existente în cazul unei adopții naționale; la pronunțarea asupra cererii de încuviințare a adopției instanța judecătorească va avea în vedere și documentul care atestă îndeplinirea acestei obligații.

Art. 53. — Pe baza hotărârii judecătorești irevocabile de încuviințare a adopției, Oficiul eliberează, în termen de 3 zile de

la data comunicării acesteia, un certificat care atestă că adopția este conformă cu normele Convenției de la Haga.

Art. 54. — Deplasarea adoptatului din România în statul de domiciliu al adoptatorului sau al familiei adoptatoare este posibilă numai atunci când hotărârea de încuviințare a adopției este irevocabilă. Adoptatul se deplasează numai însoțit de adoptator sau de familia adoptatoare, în condiții de siguranță corespunzătoare nevoilor adoptatului.

Art. 55. — (1) Oficiul are obligația să urmărească evoluția copilului și a relațiilor dintre acesta și părintele sau părinții săi adoptivi cel puțin 2 ani după încuviințarea adopției, prin intermediul autorității centrale competente sau al organizației acreditate ori autorizate din statul de domiciliu al părinților adoptivi.

(2) În scopul îndeplinirii obligației prevăzute la alin. (1), Oficiul trebuie să solicite transmiterea de rapoarte trimestriale autorității centrale competente sau organizației acreditate și autorizate din statul primitor.

(3) În cazul în care, ulterior adopției internaționale, adoptatorul sau familia adoptatoare își stabilește domiciliul în România, urmărirea evoluției copilului cade în sarcina direcției în a cărei rază teritorială adoptatul își are domiciliul.

CAPITOLUL V Efectele adopției

Art. 56. — (1) Adopția produce efecte numai de la data rămânirii irevocabile a hotărârii judecătorești prin care a fost încuviințată.

(2) Prin adopție se stabilesc filiația între adoptat și cel care adoptă, precum și legături de rudenie între adoptat și rudele adoptatorului.

(3) În momentul stabilirii filiației prin adopție, rudenii firească dintre adoptat și descendenții săi, pe de o parte, și părinții săi firești și rudele acestora, pe de altă parte, încetează, cu excepția adopției prevăzute la art. 20 lit. b), caz în care încetarea raporturilor de rudenie se aplică numai în raport cu părintele firesc și rudele părintelui firesc care nu este căsătorit cu adoptatorul.

(4) Impedimentul la căsătorie izvorât din rudenie există, potrivit legii, atât între adoptat și descendenții acestuia, pe de o parte, și rudele sale firești, pe de altă parte, cât și între adoptat și descendenții acestuia, pe de o parte, și persoanele cu care a devenit rudă prin efectul adopției, pe de altă parte.

(5) Efectele adopției internaționale, precum și efectele în cazul anulării adopției internaționale asupra cetățeniei adoptatului sunt cele prevăzute de Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 57. — (1) Adoptatorul are față de copilul adoptat drepturile și îndatoririle părintelui firesc față de copilul său.

(2) În cazul în care adoptatorul este soțul părintelui firesc al adoptatului, drepturile și îndatoririle părintești se exercită de către adoptator și părintele firesc căsătorit cu acesta.

(3) Adoptatul are față de adoptator drepturile și îndatoririle de orice natură pe care le are o persoană față de părinții săi firești.

Art. 58. — (1) Adoptatorii vor informa copilul că este adoptat, de îndată ce vârsta și gradul de maturitate ale acestuia o permit.

(2) Adoptatorii și adoptatul au dreptul să obțină din partea autorităților competente extrase din registrele publice al căror conținut atestă faptul, data și locul nașterii, dar nu dezvăluie în mod expres adopția și nici identitatea părinților firești.

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.441/2004 cu privire la autorizarea organizațiilor private străine de a desfășura activități în domeniul adopției internaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 873 din 24 septembrie 2004.

(3) Identitatea părinților firești ai adoptatului poate fi dezvăluită înainte de dobândirea de către acesta a capacității depline de exercițiu numai pentru motive medicale, cu autorizarea instanței judecătorești, la cererea oricărui dintre adoptatori, a adoptatului, soțului sau descendenților acestuia ori a reprezentantului unei instituții medicale sau unui spital.

(4) După dobândirea capacității depline de exercițiu, adoptatul poate solicita tribunalului în a cărui rază teritorială se află domiciliul său ori, în cazul în care el nu are domiciliul în România, Tribunalului București, să-i autorizeze accesul la informațiile aflate în posesia oricăror autorități publice cu privire la identitatea părinților săi firești.

(5) Instanța citează direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului, Oficiul, precum și orice altă persoană a cărei ascultare poate fi utilă pentru soluționarea cererii și va putea admite cererea dacă, potrivit probelor administrate, constată că accesul la informațiile solicitate nu este dăunător integrității psihice și echilibrului emoțional ale solicitantului și dacă adoptatul în cauză a beneficiat de consiliere din partea direcției.

Art. 59. — (1) Adoptatul dobândește prin adopție numele adoptatorului.

(2) Dacă adopția se face de către 2 soți ori de către soțul care adoptă copilul celuilalt soț, iar soții au nume comun, adoptatul va purta acest nume. În cazul în care soții nu au nume de familie comun, ei sunt obligați să declare instanței judecătorești care încuviințează adopția numele pe care adoptatul urmează să-l poarte.

(3) Pentru motive temeinice, instanța, încuviințând adopția, la cererea adoptatorului sau familiei adoptatoare și cu consimțământul copilului care a împlinit vârsta de 10 ani, poate dispune schimbarea prenumelui copilului adoptat.

(4) În cazul adopției unei persoane căsătorite care poartă un nume comun în timpul căsătoriei, soțul adoptat poate primi în timpul căsătoriei numele adoptatorului, cu consimțământul celuilalt soț, acordat în fața instanței care încuviințează adopția.

(5) Pe baza hotărârii judecătorești irevocabile de încuviințare a adopției, serviciul de stare civilă competent întocmește, în condițiile legii, un nou act de naștere al copilului, în care adoptatorii vor fi trecuți ca fiind părinții săi firești. Vechiul act de naștere se va păstra, menționându-se pe marginea acestuia întocmirea noului act.

CAPITOLUL VI

Încetarea adopției

Art. 60. — Adopția încetează prin desfacere sau ca urmare a declarării nulității acesteia.

Art. 61. — Adopția se desface în cazul prevăzut la art. 7 alin. (3) lit. a).

Art. 62. — (1) Adopția este nulă, dacă a fost încheiată în alt scop decât cel al ocrotirii interesului superior al copilului sau cu încălcarea oricăror condiții de fond sau de formă prevăzute de lege.

(2) Cu toate acestea, instanța va putea respinge cererea de declarare a nulității adopției, dacă va constata că menținerea adopției este în interesul celui adoptat.

Art. 63. — Acțiunea în declararea nulității adopției aparține oricărei persoane interesate. După dobândirea de către adoptat a capacității depline de exercițiu, acțiunea aparține numai acestuia.

Art. 64. — (1) Cauzele privind declararea nulității adopției se judecă cu citarea:

- a) adoptatorului sau, după caz, a familiei adoptatoare;
- b) adoptatului care a dobândit capacitate deplină de exercițiu;
- c) direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului sau, în cazul adopțiilor internaționale, a Oficiului.

(2) Copilul care a împlinit vârsta de 10 ani va fi întotdeauna ascultat.

Art. 65. — (1) În situația încetării adopției ca urmare a declarării nulității acesteia, adoptatul redobândește numele de familie avut înainte de încuviințarea adopției.

(2) Părinții firești ai copilului redobâdesc drepturile și îndatoririle părintești dacă instanța nu decide instituirea tutelei sau a altor măsuri de protecție specială a copilului, în condițiile legii.

Art. 66. — Hotărârile judecătorești privitoare la nulitatea adopției, rămase irevocabile, se comunică Oficiului de către direcție, în vederea efectuării mențiunilor necesare în Registrul național pentru adopții.

CAPITOLUL VII

Dispoziții procedurale comune

Art. 67. — (1) Instanțele judecătorești române sunt competente să judece cererile prevăzute de prezenta lege dacă cel puțin una dintre părți are domiciliul în România.

(2) Instanțele judecătorești române sunt exclusiv competente să judece procesele privind încuviințarea deschiderii procedurii adopției interne, încredințarea în vederea adopției și încuviințarea adopției dacă cel ce urmează a fi adoptat are domiciliul în România și este cetățean român sau străin fără cetățenie.

(3) Cererile prevăzute de prezenta lege sunt de competența tribunalului în a cărui rază teritorială se află domiciliul adoptatului. Cauzele pentru judecarea cărora nu se poate determina instanța competentă se judecă de Tribunalul București.

(4) Cererile de deschidere a procedurii adopției interne, cererile de încredințare a copilului în vederea adopției și cererile de încuviințare a adopției se judecă în primă instanță, potrivit regulilor prevăzute de Cartea III — *Dispoziții generale privitoare la procedurile necontencioase* din Codul de procedură civilă, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

(5) Hotărârile prin care se soluționează cererile prevăzute de prezenta lege nu sunt supuse apelului. Exercitarea recursului suspendă executarea.

Art. 68. — Cererile prevăzute la art. 67 alin. (3) sunt scutite de taxa judiciară de timbru și se soluționează cu celeritate.

Art. 69. — Cererile prevăzute la art. 67 alin. (3) se soluționează de complete specializate ale instanței judecătorești, în camera de consiliu, cu participarea obligatorie a procurorului. Prezentarea de către direcție a raportului de anchetă socială privind copilul este obligatorie.

Art. 70. — (1) Instanța poate administra orice probe admise de lege.

(2) La judecarea cererii referitoare la deschiderea procedurii adopției interne a copilului, precum și a cererii de încredințare în vederea adopției, ascultarea copilului care a împlinit vârsta de 10 ani este obligatorie, iar la încuviințarea adopției copilului care a împlinit vârsta de 10 ani i se va solicita consimțământul.

(3) Opinia copilului exprimată la judecarea cererilor prevăzute de prezenta lege va fi luată în considerare și i se va acorda importanța cuvenită, avându-se în vedere vârsta și gradul acestuia de maturitate. În situația în care instanța hotărăște în contradictoriu cu opinia exprimată de copil, aceasta este obligată să motiveze rațiunile care au condus la înlăturarea opiniei copilului.

CAPITOLUL VIII

Registrul național pentru adopții

Art. 71. — (1) În scopul întocmirii și organizării la nivel național a evidenței în materia adopției, Oficiul are obligația de a întocmi și de a ține la zi Registrul național pentru adopții.

(2) Registrul conține datele referitoare la adoptatorul sau familia adoptatoare, române și străine, precum și cele referitoare la copiii pentru care a fost deschisă procedura adopției interne, pentru cei pentru care a fost pronunțată o hotărâre judecătorească de încredințare în vederea adopției, de încuviințare a adopției sau de declarare a nulității acesteia.

Art. 72. — (1) În scopul întocmirii și organizării de către Oficiu a evidenței prevăzute la art. 71, direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului transmite Oficiului copii ale următoarelor documente:

a) hotărârea judecătorească prin care s-a încuviințat deschiderea procedurii adopției naționale;

b) hotărârea judecătorească de încredințare în vederea adopției;

c) hotărârea judecătorească de încuviințare a adopției;

d) hotărârea judecătorească de declarare a nulității adopției;

e) atestatul eliberat potrivit art. 19 alin. (2).

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) se transmit în termen de 5 zile de la rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești sau, respectiv, în termen de 5 zile de la data emiterii atestatului.

(3) Documentul prevăzut la alin. (1) lit. e) va fi însoțit de toate informațiile cu privire la persoanele sau familiile pentru care s-a emis atestatul.

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale, tranzitorii și sancțiuni

Art. 73. — (1) Oficiul ia toate măsurile ce se impun, conform prevederilor Convenției de la Haga, în vederea prevenirii câștigurilor necuvenite, financiare sau de altă natură, ce ar putea fi realizate cu prilejul adopției și descurajării oricărui practici contrare obiectivelor acestei convenții și prezentei legi.

(2) Oficiul stabilește o taxă unică și fixă, determinată pe baza costurilor maxime corespunzătoare tuturor serviciilor aferente îndeplinirii procedurii adopției internaționale, cu excepția celor reglementate în legi speciale.

(3) Taxa prevăzută la alin. (2) este defalcată pe categorii de cheltuieli și se aprobă prin hotărâre a Guvernului*).

(4) Plata taxei este efectuată de către adoptator sau familia adoptatoare prin transfer bancar către Oficiu și autoritatea centrală ori organizația acreditată sau autorizată din statul de domiciliu al părinților adoptatori. Taxele percepute de Oficiu se fac venit la bugetul de stat în termen de 5 zile lucrătoare de la încasarea lor.

Art. 74. — Sunt interzise donațiile și sponsorizările, precum și oferirea de către adoptator sau familia adoptatoare, în nume propriu ori prin persoane interpușe, în mod direct sau indirect, de orice foloase materiale necuvenite Oficiului, direcțiilor implicate sau persoanelor fizice din cadrul instituțiilor publice implicate în procesul de adopție.

Art. 75. — (1) Este interzisă participarea organismelor private în procedura adopției internaționale desfășurată în România. Interdicția se aplică și membrilor sau personalului acestora, cu excepția situației în care au calitatea de adoptator.

(2) Autoritățile române pot colabora în ceea ce privește adopția internațională cu organisme private care își desfășoară activitatea pe teritoriul statului primitor, numai dacă acestea sunt acreditate de statul respectiv și autorizate conform prevederilor art. 49 alin. (3).

(3) În situația în care se constată nerespectarea dispozițiilor alin. (1) și (2), Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor

Copilului este obligată să solicite instanței judecătorești dizolvarea persoanei juridice implicate.

(4) Serviciile și activitățile ce pot fi derulate de către fundații, asociații sau federații în cadrul procedurilor adopției naționale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului**).

Art. 76. — (1) Fapta părintelui sau a reprezentantului legal al unui copil de a pretinde sau de a primi, pentru sine sau pentru altul, bani ori alte foloase materiale în scopul adopției copilului se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și fapta persoanei care, fără drept, intermediază sau înlesnește adoptarea unui copil, în scopul obținerii de foloase materiale sau de altă natură.

Art. 77. — (1) Atestatul de persoană sau familie aptă să adopte, eliberat anterior intrării în vigoare a prevederilor prezentei legi, este valabil pentru o perioadă de un an de la data eliberării lui.

(2) Prevederile art. 21 se aplică în mod corespunzător persoanelor sau familiilor prevăzute la alin. (1).

Art. 78. — (1) Cererile pentru încuviințarea adopției aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a prezentei legi se soluționează, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, la data introducerii cererii.

(2) Persoanele și familiile care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, aveau copii încredințați în vederea adopției, vor putea introduce cereri pentru încuviințarea adopției, care vor fi soluționate potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/1997 cu privire la regimul juridic al adopției, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/1998, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În toate celelalte cazuri, întreaga procedură a adopției va trebui să se conformeze dispozițiilor prezentei legi.

(4) În scopul aplicării dispozițiilor prezentei legi, Oficiul va renegocia acordurile bilaterale și multilaterale în domeniul adopției, încheiate de România cu alte state, care vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 79. — În situația copiilor cu privire la care s-au făcut comunicări de către comisiile pentru protecția copilului în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/1998, cu modificările și completările ulterioare, și aflați în evidența Comitetului Român pentru Adopții la data intrării în vigoare a prezentei legi, dispozițiile art. 22—29 se aplică în mod corespunzător.

Art. 80. — (1) În situația copiilor declarați judecătorește abandonăți în temeiul prevederilor Legii nr. 47/1993 cu privire la declararea judecătorească a abandonului de copii, direcția are obligația să reevalueze împrejurările care au stat la baza stabilirii măsurilor de protecție pentru acești copii și să întocmească planul individualizat de protecție.

(2) Dacă planul individualizat de protecție are ca finalitate reintegrarea copilului în familie sau în familia extinsă, direcția solicită instanței judecătorești redarea exercițiului drepturilor părintești sau, după caz, delegarea acestora membrilor familiei extinse unde copilul urmează să fie plasat.

(3) Instanța competentă să soluționeze cererile privind redarea sau, după caz, delegarea drepturilor părintești este tribunalul de la domiciliul copilului.

(4) Judecarea cererii se face cu citarea părinților sau, după caz, a membrilor familiei extinse, a direcției în a cărei rază teritorială domiciliază copilul și cu participarea obligatorie a procurorului. Cererea va fi însoțită de raportul de anchetă

*) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.436/2004 pentru defalcarea pe categorii de cheltuieli a taxei unice și fixe aferente serviciilor efectuate de Oficiul Român pentru Adopții în îndeplinirea procedurii de adopție internațională pe teritoriul României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 23 septembrie 2004.

**) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.442/2004 privind serviciile și activitățile ce pot fi desfășurate de către organismele private române în cadrul procedurii adopției interne, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 873 din 24 septembrie 2004.

sociale întocmit de direcția în a cărei rază teritorială domiciliază copilul.

Art. 81. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 1 ianuarie 2005, cu excepția prevederilor art. 49 alin. (3), art. 73 alin. (3), art. 75 alin. (4) și art. 83*, care intră în vigoare la 3 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor art. 49 alin. (3), art. 73 alin. (3), art. 75 alin. (4) și art. 83 se elaborează de către Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopție**).

(3) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă următoarele acte normative:

a) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1997 cu privire la regimul juridic al adopției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 12 iunie 1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/1998, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 121/2001 pentru suspendarea temporară a tuturor procedurilor referitoare la adopțiile internaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 9 octombrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 347/2002, cu modificările ulterioare;

c) Hotărârea Guvernului nr. 245/1997 cu privire la criteriile de autorizare a organismelor private care desfășoară activități în domeniul protecției drepturilor copilului prin adopție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 5 iunie 1997;

d) orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

(4) La 3 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, se abrogă următoarele acte normative:

a) Legea nr. 47/1993 cu privire la declararea judecătorească a abandonului de copii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 8 iulie 1993;

b) Hotărârea Guvernului nr. 1.315/2000 privind unele măsuri pentru protecția drepturilor copilului prin adopție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 19 decembrie 2000.

Art. 82. — Autorizațiile emise de Comitetul Român pentru Adopții în baza Hotărârii Guvernului nr. 245/1997 cu privire la criteriile de autorizare a organismelor private care desfășoară activități în domeniul protecției drepturilor copilului prin adopție își încetează valabilitatea de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 83. — În termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor fi elaborate normele metodologice de aplicare a prezentei legi, care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului***).

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției, aprobată cu completări prin Legea nr. 49/2009, care nu sunt încorporate în forma republicată a Legii nr. 273/2004 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale acesteia:

„Art. II. — Cererile de încuviințare a adopției aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se soluționează potrivit prevederilor acesteia.”

*) Foste art. 43 alin. (3), art. 67 alin. (3), art. 69 alin. (4) și art. 77.

**) Denumirea „Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopție” a fost înlocuită cu denumirea „Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului” prin art. I pct. 1 din Legea nr. 275/2004 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12/2001 privind înființarea Autorității Naționale pentru Protecția Copilului și Adopție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iunie 2004.

***) A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.435/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 23 septembrie 2004.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 435100